DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 136 | Niedziela, 23 Czerwca (5 Lipca). | 1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2 —Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.— Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 22 Czerwca (4 Lipca).

Najwyższy ukaz z dnia 9 maja 1868 r., nadający w posiadanie na prawach majoratów: 1) jenerał-adjutantowi, jenerał-majorowi księciu *Sayn-Witgenstein-Berleburg*, folwarki: Górki, Korzeń w powiecie gostyńskim w gubernji warszawskiej i folwark Proboszcewice z osadą młynarską Korostniak w powiecie i gubernji płockiej, oraz część lasu z leśnictwa gostyńskiego z dochodem 1,500 rsr.; i 2) dymisjonowanemu jenerał-majorowi *Sängerowi*, folwarki: Owczary, Tomaszów, Kłonna w powiecie opoczyńskim, i Zbrojew w powiecie konskim w gubernji radomskiej, Stobnica w powiecie i gubernji petrokowskiej i Łętownica w powiecie ostrołęckim w gubernji łomżyńskiej, oraz część lasu z leśnictwa petrokowskiego, z dochodem 1,500 rsr.,—zamieszczony był w wczorajszym (135-m) numerze *Warsz. Dniew.*

Najwyżej zatwierdzona w d. 22 maja 1868 r. organizacja ministerstwa spraw zagranicznych.

(*Dokończenie*, patrz N. 135).

ROZDZIAŁ DRUGI.

O centralnych władzach ministerstwa spraw zagranicznych.

V. Departament składu osobistego i spraw ekonomicznych.

27. Przedmioty zajęcia departamentu składu osobistego i spraw ekonomicznych są następujące: 1) sprawy o składzie osobistym wszystkich władz ministerstwa spraw zagranicznych wewnątrz cesarstwa i zagranicą; 2) zawiadywanie całem mieniem skarbowem, należącem do ministerstwa w Rosji i zagranicą; 3) układanie finansowych budżetów ministerstwa; 4) dokonywanie w ogóle wszystkich jego wydatków; 5) prowadzenie ksiąg rachunkowych wszystkich jego obrotów pieniężnych; 6) sprawy co do przyłożenia pieczęci państwa na różnych aktach (organ. prawo art. 39 dodat.); 7) sprawy o będących w zawiadywaniu ministerstwa zagranicznych ruskich cerkwiach wyznania prawosławnego i o ich służbie.

28. Dla odbywania licytacji, tworzy się w departamencie czasowy komitet z trzech referentów, pod prezydencją dyrektora.

29. Przy departamencie liczy się nadzorca gmachów, do którego należy zawiadywanie rządowemi gmachami ministerstwa w St.-Petersburg i czynnościami egzekutorskiemi wszystkich st.-petersburskich władz ministerstwa, na ogólnych zasadach, określonych wa art. 350 organizacji ministerstw.

VI. Państwowy i główny st. petersburgski archiwa.

30. Państwowy i główny st.-petersburgski archiwa ministerstwa spraw zagranicznych, zostają pod połączonym zarządem jednego dyrektora.

31. W archiwum państwowem zachowują się akta i papiery, dotyczące szczególnych spraw wewnętrznych i ważniejszych wypadków cesarstwa.

32. W st. petersburskiem głównem archiwum zachowują się akta tak byłego kolegjum spraw zagranicznych, od 1801 r., jak i ministerstwa spraw zagranicznych.

33. Akta ukończone, jak również księgi sznurowe i dokumenta składają się do głównego st.-petersburgskiego archiwum w terminach określonych, z wszystkich st.-petersburgskich i zagranicznych władz ministerstwa spraw zagranicznych.

34. Dyrektorowi archiwum powierza się decyzja, pod osobistą odpowiedzialnością, co do zniszczenia akt, papierów i ksiąg, zachowywanie których uznane zostanie za bezpożyteczne; na zniszczenie zaś ksiąg sznurowych i dokumentowej rachunkowości, wyjednywa zezwolenie kontrolera państwa.

35. Do prac naukowych w państwowem i głównem st.-petersburgskiem archiwum, osoby prywatne mogą być dopuszczane za decyzją dyrektora archiwum. Ministerstwo udziela mu w tym przedmiocie właściwą instrukcję.

VII. Główne moskiewskie archiwum.

36. W głównem moskiewskiem archiwum ministerstwa spraw zagranicznych, zachowują się akta i papiery poprzedniego czasu do 1801 r., a mianowicie: szczególne wewnętrzne państwowe akta, traktaty z państwami zagranicznemi, dyplomy europejskich i azjatyckich monarchów i rzeczypospolitych, wewnętrzne akta komisji ambasadorskiej i akta byłego kolegjum spraw zagranicznych do 1801 r.

37. Przy głównem moskiewskiem archiwum znajduje się komisja do drukowania dyplomów państwowych i traktatów.

38. Znajdujące się w Moskwie starożytne archiwum dyplomów, rękopismów i pieczęci, pozostając pod bezpośrednim zawiadywaniem dyrektora głównego moskiewskiego archiwum, do dalszego rozporządzenia pozostaje pod głównem zwierzchnictwem prezesa moskiewskiego kantoru pałacowego.

39. Rozdział zajęć w wspomnionych w dwóch poprzednich artykułach władzach, pomiędzy urzędnikami archiwum, powierza się jego dyrektorowi.

40. Do naukowych prac w głównem archiwum moskiewskiem, dopuszczają się osoby prywatne na mocy art. 35-go.

ROZDZIAŁ TRZECI.

O władzach zagranicznych ministerstwa spraw zagranicznych.

I Ambasady i misje.

41. Naczelnicy ambasad i misij dzielą się na cztery klasy: 1) ambasadorowie; 2) posłowie, ministrowie i inni pełnomocnicy przy monarchach; 3) ministrowie-rezydenci; i 4) sprawujący interesa.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Przegląd pism perjodycznych.

Dnia 22 czerwca (4 lipca)

Paradne są szkice humorystyczne Kostrzewskiego, w ostatnim numerze „Kłosów"! Jest to dalszy ciąg illustrowanego przysłowia: „każda liszka swój ogon chwali". Wyborna jest gruppa pierwsza, na której dwie gałganiarki chwalą swój stan śmieciowy: „Co tam! moja Żanetko (powiada jedna drugiej, trzymającej w ręku haczyk, kształtem cyfrę 7 przypominający, a mającej spódnicę wyszarpaną u dołu w strzępy) masz w ręku *siódemkę* i suknię na starość *w zęby*, a dla tego między nami najporządniejsze trafiają się kobiety! — O! la Boga! (potwierdza Żanetka) wolę, jak służyć! — Dalej, podobnego rodzaju sceny odbywają się między lokajem i kucharką, szewcem i jego czeladnikiem, krytykiem i literatem;... później jawi się *solo* właściciel domu z grubym cygarem w palcach, chwalący swoją godność „obywatela", dalej malarz i śpiewak na poddaszu—a zakończa tę serję jakiś podtatusiały już dobrze pyszałek, rozciągnięty na sofie z fajką na długim cybuchu. Istotnie, trzeba zazdrościć naszemu Gawarniemu warszawskiemu jego nieprzebranej werwy.

Musiały te humorystyczne szkice zająć nas nie mało, skorośmy, pomijając głębszej wartości literacką część Kłosów, od nich rozpoczęli obecny przegląd. Żeby już skończyć z drzeworotniczym działem, a przejść do oceniania tekstu, nadmienić jeszcze musimy, że na pierwszej karcie tego numeru Kłosów mieści się portret Michała Obrenowicza księcia serbskiego, zamordowanego niedawno, wykonany podług fotografii Mieczkowskiego, a na ostatniej, Dworzec dróg żelaznych: Warszawsko-Wiedeńskiej i Bydgowskiej. Do obydwóch tych drzeworytów dołączone są odpowiednie teksty. W oddziale belletrystycznym płynie dalej, zawsze jednakim prędem, powieść Zacharjasiewicza „Tajemnice serca", o wartości której, powiemy obszerniejsze słowo, po jej ukończeniu; dopełnia tej powieściowej części, szkic Alfonsa Karr'a „Miłość i małżeństwo"—na którego rozwiązanie z ciekawością zapewne oczekują czytelnicy Kłosów.— Z artykułów poważniejszych zwraca przedewszystkiem uwagę, dalszy ciąg studjum biograficzno-literackiego „Aleksander Fredro".—Autor tego artykułu p. F. H. Lewestam, traktuje przedmiot z prawdziwem znawstwem i głębokością poglądu, a wyczerpuje go do dna przywodząc obok swoich przekonań i zdań o dziełach Fredry, owe nieudolne krytyki, jakiemi znakomitego dramaturga naszego drażnili ongi embryony estetyków, jak słusznie ich pan F. H. L. nazywa. O ile z dotychczasowych dwóch ustępów studjum pana Lewestama wnosimy, zamyśla on dać nam ścisły i głębszy rozbiór wszystkich ważniejszych dzieł Fredry. Zaczął od Geldhaba i w krótkich lecz silnych rysach uwydatnił całą wartość tej wybornej satyry. Nie wątpimy, że całość tych studjów odpowie ważności zadania, ręczy nam za to i erudycja i talent a nadewszystko, zdrowa i zacna zawsze idea uczonego autora.— W Przeglądzie muzycznym, p. Wł. Wiślicki, czyni zbyt ostre zarzuty pani Dowiakowskiej za jej wykonanie roli Małgorzaty w Fauście;—godząc się z nim jedynie co do miejsc zbyt niskich w partycji Fausta dla głosu p. Dowiakowskiej,—resztę zarzutów odpieramy, szczególniej też tyczących się samej gry naszej utalentowanej prima dony.

„Słówko o Emancypacji kobiety w kraju naszym" przesłane Redakcji przez p. Maksymiljana Glücksberga, Życiorys zmarłego D-ra Le Brun'a i zwykła rybryka „Przeglądu politycznego", dopełniają tego numeru Kłosów.

W dwóch najświeższych numerach „Bluszczu," 25 i 26 ym, spotykamy przedmiot do nowych uwag o poezji. W pierwszym z nich albowiem, mieści się dokończenie obszernego poematu „Dolina w Górach," Wł. Anczyca, o którego początku już wyraziliśmy niekorzystne zdanie; w drugim jest wiersz pani Ilnickiej, „Wit Stwosz," pod obrazem Matejki. Obadwa te utwory są zbyt duże rozmiarem do pisma takiej jak „Bluszcz" przestrzeni— lecz w wierszu pani Ilnickiej jest przynajmniej cel wyższy, jest idea wzniosła i uczciwa—jest wreszcie obrobienie prawdziwie artystyczne, świadczące o znakomitym talencie poetki,— i dla tego obecność jego w „Bluszczu" usprawiedliwić można — lecz poematowi Anczyca braknie tych wszystkich przymiotów. Jest to blada, sentymentalnie wymanjerowana powiastka, jakich tysiące dawno

42. Sami tylko ambasadorowie uważają się za przedstawicieli Osoby Jego Cesarskiej Mości.

43. Ambasady i misje, tak w interesach dyplomatycznych, jak i przy wykonywaniu wszystkich w ogóle powierzonych im obowiązków, trzymają się instrukcij i poleceń ministra spraw zagranicznych. Ambasady i misje spełniają również żądania, z jakiemi udają się do nich departamenty ministerstwa.

44. Poselstwa i misje udzielają ruskim poddanym obronę i opiekę w interesach ich w obcych krajach i pomoc dla zadośćuczynienia słusznym ich żądaniom w takim stopniu, w jakim dopuszczają to prawa miejscowe, traktaty i ustanowione zwyczaje. *Uwaga.* Poselstwa i misje nie przyjmują na siebie obowiązków pełnomocników w sprawach procesowych i innych ruskich poddanych.

45. Ambasady i misje znajdujące się w miastach gdzie nie ma naszych konsulatów wykonywają wszystkie obowiązki należące do sfery czynności konsulatów, pod względem sporządzania i poświadczenia aktów i dokumentów (dodat. do art. 2,025 ust. hand. zb. praw z 1857 r. t. XI, w przedłuż. z 1863 r. ust. kons. art. 2 i 12 p. 2 i 4 i art. 16), i pod względem udzielania i poświadczania paszportów (dod. do art. 2,025 ust. handl. zb. praw z 1857 r. T. XI, w przedł. z 1863 r. ust. kons. art. 87).

46. W miastach gdzie wraz z ambasadą lub misją znajduje się nasz konsulat, wykonanie wskazanych w poprzedzającym artykule obowiązków spada na konsulat, a ambasadzie lub misji porucza się w tym wypadku tylko udzielanie paszportów naszym kurjerom i poświadczanie tak zagranicznych kurjerskich paszportów, jak i w ogóle tych dokumentów, o zalegalizowanie których będzie się wstawiało ministerstwo spraw zagranicznych tego państwa, gdzie przebywa ambasada lub misja.

47. Wszelkie poświadczenie uczynione przez ambasadę lub misję, zalegalizowane przez ministerstwo spraw zagranicznych (art. 21 i 25 p. 1.), jak również każda dokonana przez nie czynność sądowa z liczby należących do sfery czynności konsulów, mają w władzach sądowych taką samą moc, jak gdyby były sporządzone przez konsulów na mocy ustawy konsularnej (ust. handl. art. 2,025 w przedłuż. z 1863 roku dodat.).

48. Ambasadom i misjom znajdującym się w miastach gdzie nie ma naszych konsulatów, dozwala się za odbycie każdej czynnosci, należącej do sfery obowiązków konsulów, pobierać opłatę według taryfy, dołączonej do art. 18-go ustawy konsularnej (ust. handl. art. 2,205 w przedłuż. z 1863 r. dodat.). Suma ściągniętych w ciągu każdego roku opłat, rozdziela się, w rozmiarze określonym przez ministerstwo spraw zagranicznych, na dwie części: z nich jedna wyznacza się na wynagrodzenie osobom, którym powierzone są zajęcia w sprawach tego rodzaju przy ambasadach i misjach, a druga obraca się na utworzenie funduszu na wsparcie dla niezamożnych za granicą ruskich poddanych. *Uwaga.* Misja w Persji zachowuje przy poborze opłat osobne przepisy, zamieszczone w art. 2,099 zb. praw t. XI ustawy handlowej i art. 2,100 tegoż tomu i ustawy w przedłuż. z 1863 r.

49. Wybór osób, którym porucza się w ambasadach i misjach zajęcie się interesami wymienionemi w art. 47, spada na osobistą odpowiedzialność naczelników ambasad i misji; podpis zaś każdego poświadczenia powinien koniecznie być zrobiony przez jednego z etatowych ich urzędników. Tenże urzędnik spełnia wszystkie obowiązki powierzone konsulom przez art. 16 ustawy konsularnej (ust. handl. art. 2,025 w przedł. z 1863 r. dodat.)

50. Ambasadzie w Turcji i misji w Persji powierza się władza polityczna i sądowa nad przebywającymi tam ruskimi poddanymi na zasadzie postanowień zawartych w ustawie handlowej.

51. Prawosławne cerkwie urządzone przy niektórych ambasadach i misjach, i przy Dworach Osób Rodziny Cesarskiej za granicą, zostają pod bezpośrednią opieką i nadzorem naczelników ambasad i misji. Dla zawiadywania i zarządzania temi cerkwiami, ustanowione są osobne przepisy.

II. Konsulaty jeneralne, konsulaty, wice-konsulaty i ajentury.

52. Obowiązki konsulów jeneralnych, konsulów, wice-konsulów i ajentów, określone są osobną ustawą (ust. handl. art. 2,025 w przedłuż. z 1863 r. dodat.), i innemi postanowieniami.

Przez Najwyższy rozkaz do ministerstwa spraw zagranicznych, z daty 4 czerwca 1868 roku, uwolniony zostaje ze służby, na skutek zwinięcia kancelarji dyplomatycznej Namiestnika Jego Cesarskiej Mości w Królestwie Polskiem, radca dworu Mikołaj *Bojanowski*, urzędnik do szczególnych poleceń klasy VI przy pomienionej kancelarji, z zachowaniem prawa do noszenia munduru (1-go czerwca 1868). Spadli z etatu, na skutek zwinięcia kancelarji dyplomatycznej Namiestnika Jego Cesarskiej Mości w Królestwie Polskiem, rzeczywisty radca stanu i szambelan hrabia Włodzimierz *Osten-Sacken*, dyrektor tej kancelarji, który zaliczony zostaje do ministerstwa spraw zagranicznych, i sekretarz gubernjalny Piotr *Malewiński*, który pełnił obowiązki urzędnika do szczególnych poleceń klasy VIII przy pomienionej kancelarji (1 czerwca 1868). Zaliczony zostaje do kancelarji przybocznej Namiestnika Jego Cesarskiej Mości w Królestwie Polskiem, do czasu stanowczego uporządkowania akt i oddania ich do archiwów ministerstwa spraw zagranicznych, radca kolegjalny Zygmunt *Zajączkowski*, dotychczasowy urzędnik do szczególnych poleceń klasy VII przy kancelarji dyplomatycznej Namiestnika Jego Cesarskiej Mości w Królestwie Polskiem (1 czerwca 1868). Radca kolegjalny Jan *Meyer*, asesor kolegjalny Bohdan *Schlötzer* i radca honorowy baron Andrzej *Budberg*, urzędnicy, pierwszy z nich klasy VI, drugi VII i trzeci VIII, do szczególnych poleceń w zwiniętej kancelarji dyplomatycznej Namiestnika Jego Cesarskiej Mości w Królestwie Polskiem, mianowani zostali urzędnikami do szczególnych poleceń w ministerstwie spraw zagranicznych, z pozostawieniem, dla korespondencji zagranicznej, przy Namiestniku Jego Cesarskiej Mości w Królestwie Polskiem pierwsi dwaj w stopniu klasy VI, ostatni zaś w stopniu klasy VII (1 czerwca 1868). (*Jour. de St. Pet*).

Najwyższy rozkaz. — Najjaśniejszy Cesarz, na dniu 8 m. czerwca r. b., Najwyżej rozkazać raczył: oddać drogę żelazną Mikołajewską pod zawiadywanie towarzystwa głównego dróg żelaznych ruskich. (*Rus. Inw.*).

Komitet ustanowiony do rozpoznania próźb do Najjaśniejszego Pana w r. z. podanych, ukończywszy poruczone mu prace, wzywa osoby interesowane, które dotąd nie otrzymały zawiadomienia o rezultacie swych memorjałów, lub też nie odebrały załączonych do tychże dowodów, aby w tym celu zgłosiły się do Komitetu w przeciągu dni ośmiu od daty niniejszego ogłoszenia. Osoby zamieszkałe na prowincji otrzymają zawiadomienie za pośrednictwem poczty, lub też władz miejscowych.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II,
Cesarza i Samowładcy Wszech Rosij,
Króla Polskiego,
Wielkiego Księcia Finlandzkiego.
etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W rozstrzygnięciu zaszłych kwestij co do tego: jakie mianowicie z uszkodzonych kuponów od listów likwidacyjnych mogą ulegać spłacie gotowemi pieniędzmi i przeciwnie, w jakich mianowicie razach uszkodzone kupony nie powinny być uznawane za ulegające spłacie, Komitet Urządzający, na przedstawienie Komisji Likwidacyjnej, w rozwinięciu wydanej w d. 12 (24) Lutego 1866 roku Instrukcji dla Banku Polskiego o losowaniu, spłacie i umarzaniu listów likwidacyjnych, postanowił i stanowi:

1) Przedstawiane do wymiany na gotowe pieniądze uszkodzone kupony od listów likwidacyjnych, uznają się za podlegające spłacie w takim razie, jeżeli na tych kuponach znajdować się będą oznaki zamieszczane na prawej czyli przodowej ich stronie, a mianowicie: a) numer kuponu, b) część wiadomego napisu w języku ruskim, i c) wartość kuponu w tymże języku z podpisem Członka Komisji Likwidacyjnej: A. Hurko.

2) Kupony nie mające tych oznak, nie podlegają spłacie i ulegną zniszczeniu, — i

3) Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, wkłada się na Zawiadującego Zarządem Finansowym w Królestwie i na Prezesa Banku Polskiego.

Działo się w Warszawie na 250 Posiedzeniu dnia 31 Maja (12 Czerwca) 1868 r.

Namiestnik w Królestwie,
Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) *Hr. Berg*.
Członek Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego, Senator (podp.) *J. Sołowjew*.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rsr 237 kop. 40, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 28 Maja (9 Czerwca) r. b. Janowi *Borowskiemu*, właścicielowi dóbr Smosarz Pionki, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Gołymin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 207 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 28 Maja (9 Czerwca) r. b. Piotrowi *Liberadzkiemu*, właścicielowi części wsi Marszewnica, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Zieluń, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Mławskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 231 kop. 27, przypadające na mocy rozporządze-

---

już przebrzmiało w literaturze naszej — bez śladu — Nie ma tam ani potęgi słowa, ani siły uczucia, ani ognia zapału; wiersze dobrze *urobione*, napisane poprawnie i z sensem, biegną sobie równym kłusem przez szpalty aż do... skutku! Dopiero przy dokończeniu tego poematu, dowiedzieliśmy się z podpisu autora, że jest nim p. Anczyc, — inaczej nigdybyśmy nie wpadli na myśl, że to utalentowany twórca „Tyrteusza" napisał taką lamentującą sielankę. Powieść „Alma," przełożona z Zofji Schwartz, a ciągnąca się już od dawna w „Bluszczu," zajmuje bardzo, gorąco nawet, czytelniczki tego pisma: jest też rzeczywiście nader umiejętnie napisana — a w tłumaczeniu arcy starannem, nic nie traci ze swoich oryginalnych przymiotów... Zresztą, inne rubryki zawarte w tych ostatnich numerach „Bluszczu," opracowane są z zwykłą starannością. „Ruch muzyczny," traktowany żywo i zdolnie, choć nie zawsze z kompetencją może... Dokończone wyjątki z „Wędrówek za krajem," stanowią dobry przyczynek do opisów podobnego rodzaju, a „Listy z ulicy „Złotej," jako traktujące praktycznie ważne dziś kwestje ekonomji społecznej, zasługują na głębszy rozbiór i szczere uznanie.

Zakończa ostatni numer „Bluszczu" „Hygiena kobiet," pisana zawsze przez Dra Piąskowskiego. Nie potrzebujemy powtarzać tu, tylokrotnie już wyrzeczonych pochwał dla tej tak pożytecznej i tak umiejętnie prowadzonej rubryki.

Dawno już nie wspominaliśmy o „Kronice Rodzinnej," jednem z najlepszych pism perjodycznych. Ostatni jej numer (19), utwierdza nas w tem przekonaniu. Każdy, drobny czy obszerniejszy fragment, tam zawarty, odznacza się wyborem i rozmaitością osnowy i zacną dążnością razem. Piękny wiersz „Jaskółki," p. t. „Ostatni obraz mistrza," rozpoczyna ten numer a — za nim idzie artykulik estetyczny pod właściwym tytułem „Znaczenie uczucia w dziełach sztuki." Autorka tego treściwego, choć uczuciowego na sztukę poglądu — zbyt wyłącznie może patrzy na prace naszych malarzy, wybierając z nich takie tylko, którym ideały tradycji ludowej lub poezje mistrzów za przedmiot służyły — nie mniej przeto ocenienie jej, a raczej zapatrywanie się tylko, jest słusznem — sympatycznem przynajmniej...

Zacharjasiewicz, którego pióro coraz płodniejszem się staje — i w tym organie Rodzinnym, zamieszcza powieść, „Barwę weselną," wyjętą jakoby ze starych papierów... Oh! te stare papiery! Ileż to razy ratowały już one stygnącą wyobraźnię powieściopisarzy! Przydały się one wybornie i Zacharjasiewiczowi, choć jego świeża jeszcze muza, posiada dosyć własnej inwencji. Nader sympatyczny i smacznie napisany artykuł stanowią „Podania i tradycje," pod piórem p. Zygmunta Glogera, a jego pomysł, ażeby w rozmaitych miejscach istniejące legendy i podania, spisywane były w taki, jak opowiedziana przezeń legenda o sośnie pod Wyszkowem, sposób — zasługuje na głębszą rozwagę — bo chociaż tak obrobione podania byłyby zawsze tylko materjałem *in crudo*, przecież poeta czy malarz, miałby już zeń gotową kanwę do utworzenia artystycznego obrazu. Zawsze jednak są to tylko giesta, które duchem napełnić trzeba!

Nadzwyczaj ciekawą, choć pobieżną wiadomość o wynalezionych w jaskiniach hrabstwa Devonshire, kościach i narzędziach kamiennych — przez komitet brytańskiego stowarzyszenia dla postępu nauk — spotykamy w IV-ym oddziale „Gawęd naukowych," jakie „Kronika Rodzinna" perjodycznie zamieszcza. Znalezione w tych jaskiniach skielety ludzkie, a po nad niemi narzędzia z krzemienia — spotkane tuż obok tych szczątków ludzkich skielety zwierząt — hyeny, nosorożca i mamuta, które to zwierzęta tylko za wolą człowieka wejść do tych jaskiń mogły — a prócz tego, wiele innych dowodów, objaśnionych przez uczony areopag archeologów, dowodzą, że rodzaj ludzki istniał na wyspach W. Brytanji jednocześnie z mamutami, w niesłychanie odległych czasach! Uczony etnograf p. Vivian, w ustnym wykładzie „O środkach stworzenia," wykazał z łatwością słuchaczom, że okres 4,004 lat, podawany jako czas istnienia naszego świata, nie wystarcza do wyjaśnienia obecności przedmiotów znalezionych w jaskini Devonshirskiej, które pochodzą z starożytności odleglejszej bardzo!. Po tym artykule, który mówiąc galicyzmem, da pewno na nerwy, jakiejś warstwie żelantek... pod rubryką „Wiadomości literackich" mieści się nie recenzja, nie rozbiór — a tylko jakby westchnienie literackie, wydane przez p. Wład. Nowickiego nad nowem dziełem, autorki „Głosu duszy", wydanem w Krakowie p. t. *Vivia Perpetua*. Ponieważ to west-

nia Komisji z dnia 28 Maja (9 Czerwca) r. b. *Gołębiowskim*, właścicielem dóbr Łebki-małe, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, Gminie Grabowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,222 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 28 Maja (9 Czerwca) r. b. Sukcesorom *Gołębiowskich*, właścicielom dóbr Żebrki, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, Gminie Szczuczyn, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 3,120 kop. 46, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 28 Maja (9 Czerwca) r. b. Romanowi *Grochowskiemu*, właścicielowi dóbr Przytuły, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrołęckim, Gminie Rzekuń, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy.

Rektor Szkoły Głównej.—W celu pozyskania dokładnych wiadomości o liczbie osób sposobiących się do zawodu budowniczego i mierniczego, Szkoła Główna uprasza wszystkich pp. budowniczych i geometrów tak rządowych jako też i wolno-praktykujących, aby przed dniem 20 Października (1 Listopada) 1868 r. dostarczyli Dziekanowi Wydziału Matematyczno fizycznego Szkoły Głównej listy imienne osób na praktyce u nich zostających, z wyszczególnieniem daty rozpoczęcia zajęć, oraz aby o każdem przyjęciu młodzieńca na praktykę lub opuszczeniu tejże przez dotychczasowego praktykanta, bezzwłocznie tegoż Dziekana zawiadamiali. Środek ten konicznym jest dla zadosyć uczynienia przepisom, jakie obowiązywały b. Radę budowniczą i dotąd Szkołę Główną obowiązują.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.
dnia 22 Czerwca (4 Lipca).

Niedawno podana przez wiedeńską *Debatte* wieść, że rząd austrjacki drogą dyplomatyczną prześle do Rzymu protestację przeciwko alokucji, dotąd się nie urzeczywistniła, a tymczasem *Köln. Ztng* zapewnia, że baron Beust zamiast protestacji do Rzymu, rozeszle okólnik do ajentów dyplomatycznych austrjackich za granicą, w którym oświadczy, że alokucja nie sprawiła w Austrji takiego wrażenia, jakiego spodziewała się kurja rzymska, gdyż przekroczyła swą sferę i potępiła prawa nie mające nic wspólnego z dogmatami. W końcu okólnik ma oznajmiać, że alokucja jest tylko prostą mową, a pożądanoby było aby kurja rzymska i jej stronnicy nie starali się wprowadzić jej w czyn, co uważają niejako za groźbę przeciwko duchowieństwu austrjackiemu, zaczynającemu, jak już wspominaliśmy, stawiać przez podniecanie mas, czynny opór wprowadzeniu w wykonanie nowego prawa. Rząd austrjacki jest w trudnem położeniu i będzie musiał przyspieszyć energiczną protestację, lub ogłoszenie postanowień w przedmiocie wprowadzenia w wykonanie nowych praw wyznaniowych, aby nie stracić poparcia liberalnych, dowód usposobienia których wskazuje uchwała rady gminnej Wiednia. Uchwała ta stanowczo protestuje przeciwko wyrażeniom alokucji, uważając ją za nieprawne mięszanie się do spraw Austrji, oraz wynurza zupełne zaufanie do rządu, zachęcając go do energicznego wprowadzenia nowych praw.

Na posiedzeniu francuzkiego ciała prawodawczego w dniu 19 czerwca (1 lipca), podczas rozpraw nad budżetem, p. Thiers miał długą mowę, w której wykazywał konieczność pozostawienia miecza w ręku Francji, z powodu, że stan Europy wymaga wielkiej czujności, a to wskutku porzucenia dawnej tradycyjnej polityki i przyjęcia niebezpiecznych teorij. Według niego nie leży w interesie Francji wydatki wojskowe, ale nie na wojnę. Jedynym sposobem przywrócenia równowagi Europy byłoby obudzenie się ducha federacyjnego w Niemczech, co mogłoby nastąpić gdyby Niemcy były pewne, że Francja nie wytoczy im wojny. Oświadczał się on za uchwaleniem wydatków wojskowych, aby uczynić Francję potężną dla tego, żeby mogła zapobiedz wszelkiej uzurpacji w Europie. P. Thiers zatem, w nieco odmiennych wyrażeniach domagał się dla Francji takiej roli, o jakiej mówił dla Niemiec jenerał Moltke w swej mowie w północno-niemieckiem parlamencie, — mowie, która stała się przedmiotem tak licznych komentarzy dziennikarskich. P. Thiersowi chodzi tylko o to, aby wydatki uchwalone przez izbę, po zamknięciu jej posiedzeń nie były użyte na wojnę, możliwość czego przypisuje wadzie konstytucji, a mianowicie brakowi odpowiedzialności ministrów. Obecny zarząd finansowy według niego jest bezprzykładny, a winą tego jest polityka, której fotografję stanowi budżet. W końcu były minister lipcowy winę wszystkiego zarzucał zniesieniu prawa uchwalania przez ciało prawodawcze adresu, w którym można było wypowiedzieć rządowi całą prawdę, jakiej sprawozdanie komisji budżetowej nie może zawierać.

La France zaprzecza wiadomości, aby po zawarciu konwencji z Tunisem, powstały zawikłania pomiędzy Francją a innemi wspólinteresowanemi mocarstwami. Przeciwnie, konwencja ta już zaczyna być wprowadzana w wykonanie, i należy się spodziewać, że rząd tunetański spełni swe zobowiązania.

Różne dzienniki, a pomiędzy innemi i *Monitor* francuzki, podawały wiadomość o zamierzonej, podczas bieżącego lata, podróży rodziny królewsko-szwedzkiej, z którą miałby ć wzwiązku projekt małżeństwa pomiędzy następcą tronu duńskiego, a jedyną córką króla szwedzkiego. Obecnie z Sztokholmu zaprzeczają powyższej wiadomości, w skutku czego staje się wątpliwem i urzeczywistnienie wspomnionego projektu małżeństwa.

W Stanach Zjednoczonych, kwestja powrotu stanów południowych do kongresu, ciągle stanowi przedmiot sporu pomiędzy tym ostatnim a prezydentem Johnsonem, który uznaje akt rekonstytucyjny za sprzeczny z konstytucją i kładzie *veto* przeciwko powrotowi stanów południowych do kongresu na mocy tego aktu. Taki wypadek miał teraz miejsce co do stanu Arkansas, ale zapewnie większość kongresu i na ten raz obali *veto* prezydenta, za pomocą powtórnego zatwierdzenia swej uchwały, upatrując jedyny środek zbawienia w powrocie stanów południowych do kongresu.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję z Paryża.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *3 lipca (21 czerwca)*. **Dzisiejsza *La France* zapewnia, że stan zdrowia p. Bismarcka pogorsza się. Tenże dziennik zaprzecza pogłoskom o znacznych ruchach wojsk w Prusach.**

Belgrad, *3 lipca (21 czerwca)*. **Skupczyna zatwierdziła nowomianowany gabinet pod prezydencją Cznicza (?). Rejencja wydała proklamację, obiecując trzymać się stale dążeń zmarłego księcia.**

Bukareszt, *3 lipca (21 czerwca)*. **Minister spraw zagranicznych udał się za urlopem do Wiednia.**

(*Correspondenz Büreau.*)

Wiadomości telegraficzne

* *Belgrad, 1 lipca (19 czer.)*. Przez rozporządzenie rządu tymczasowego dozwolonem zostało przypuszczenie ograniczonej liczby stenografów na posiedzenia skupczyny. Sprawozdawcy krajowi i zagraniczni zostali również przypuszczeni. Około 1,600 mężów zaufania z milicji ludowej z całego kraju obozuje już na polach koło Topczidere. Przysłanie ich tu odbyło się pod dozorem rządu, umieszczenie zaś ich koło Topczidere, uważane być powinno jako środek ostrożności. (*Wolffs T. B.*).

* *Paryż, 1 lipca (19 czerwca)*. *Monitor* wieczorny zastanawia się w swym przeglądzie tygodniowym nad sprawą serbską i powiada, że wszystkie bez wyjątku rządy uznały, że obowiązkiem i interesem mocarstw jest zapobiegać wszelkiemu wzburzeniu, jakie mogłoby wybuchnąć w krajach nad Dunajem w razie wyjścia na jaw chociażby najmniejszej różnicy w zdaniach pomiędzy wielkiemi dworami. (*Tamże*).

* *Wiedeń, 2 lipca (20 czerwca)*. Rada miasta Wiednia przyjęła prawie jednozgodnie następujący wniosek jako naglący: Rada miejska protestuje uroczyście przeciw wyrażeniom alokucji papiezkiej, obraźliwym dla rządu; rząd posiada jak najzupełniejsze zaufanie rady miejskiej i alokucja papiezka stanowi nieusprawiedliwione mięszanie się do prawodawstwa państwa. Rada miejska spodziewa się z pewnością, że rząd odpowie na to mięszanie się w sposób niezbędnie energiczny. (*Tamże*).

* *Praga, 2 lipca (20 czerwca)*. *Bohemia* donosi: Biskupi czescy mają ogłosić wspólny list pasterski, w którym zastanawiać się będą tylko nad prawem o małżeństwach, i to w formie nie zbyt drażliwej. (*Die Presse*).

* *Sztokholm, 1 lipca (19 czerwca)*. Zaprzeczają półurzędownie wiadomości podanej przez *Monitora*, jakoby rodzina królewsko-szwedzka zamierzała przedsięwziąść tego lata podróż za granicę.

* *Londyn, 1 lipca (19 czerwca)*. *Daily Telegraph* donosi, że posiedzenia parlamentu angielskiego zamknięte zostaną 20-go lipca. (*Cor. Hav. Bul.*).

* (**Odsłonięcie odnowionego pomnika jenerał-majora Makowskiego w Friedlandzie**). *Warsz. Dniew.* zamieszcza następujący list dowódcy st. petersburgskiego pułku grenadjerów króla Fryderyka Wilhelma III jenerał majora Allera do naczelnika sztabu warszawskiego okręgu wojskowego, jenerał lejtnanta Minkwitza, z 14 go czerwca r. b.

„Powróciwszy z Najwyżej poleconej mi komenderówki do asystowania odsłonięciu pomnika na grobie poległego w bitwie pod Friedlandem, 2 (14) czerwca 1807 r., jenerał majora Makowskiego, mam honor złożyć jw. panu dla przedstawienia JW. Hrabiemu Namiestnikowi w Królestwie Polskiem, szczegółowy opis uroczystości odbytej 2 (14) czerwca, z którego raczysz jw. pan przekonać się o nieopisanej uprzejmości, tak mieszczan, jak i stanu wojskowego przy spotkaniu w ich mieście deputacji wojska ruskiego i o ich życzeniu wyrażenia sympatji i dobrego usposobienia do wszystkiego ruskiego, przez urządzenie z całą możliwą uroczystością odsłonięcia pomnika na grobie poległego na polu bitwy ruskiego jenerała.

„Dnia 1 (13) czerwca o godzinie 12 w południe, wraz z dowódcą 1-ej kompanji powierzonego mi pułku, kapitanem Hallerem i z tejże kompanji feldfeblem Teodorem Krochmalewem i szeregowcem Izaakiem Beuzowem, przybyłem na stację królewiecką kolei żelaznej, żeby na godzinę 2-ą po południu stanąć na stacji Topiau, zkąd mieliśmy udać się na konach do m. Friedlandu. Pociągiem, którym mieliśmy jechać, przybył z Berlina zostający przy najjaśniejszym królu pruskim, jenerał-adjutant hrabia Golni-

chnieniu szanownego autora nie wchodzi w zakres literacki, a jest tylko kwiatkiem jego własnej duszy, przeto oceniać go nie możemy.—Dalszy ciąg „Gołąbki w orlem gnieździe", powieści tłómaczonej z angielskiego, — napisanej z niemałym talentem— zakończa ten numer kroniki Rodzinnej, która powinna coraz większe u publiczności tutejszej zyskiwać uznanie.

„Opiekun Domowy" przestrasza młode pokolenie czytelników, wyborne odbitą ryciną do tekstu znanej bajeczki Dziadunia „Starzec i Śmierć". Następnie, zajmują bardzo dalszym ciągiem nader efektowne wyjątki z kroniki kryminalnej p. t. „Na gorącym uczynku" Za to, każdy musi z uśmiechem zadowolenia przeczytać nie tyle erudycyjną ile dowcipną odezwę p. Ignacego Brodziszewskiego „kilka słów o koniach i wyścigach". Rozumie się, że nie zadowolni ona amatorów koni angielskich, przeciw użyteczności których u nas pan I. B. ostro powstaje. „Przemysł zwierząt w budowaniu gniazd", którego dokończenie spotykamy w tym numerze Opiekuna, jest istotnie artykułem pożytecznym dla instrukcji pewnej warstwy czytelników, a pod rubryką „Rozmaitości" mieszczą się ciekawe i zajmujące wiadomości. Szczególniej „Recepta na niedobrane małżeństwa", według przepisów której, zamykano małżonków żądających rozwodu na dwa tygodnie do samotnej wieży, dając im jedno nakrycie do stołu, jeden pokój i jedno łóżko — recepta praktykowana za dawnych czasów w Szwajcarji — mogłaby dziś jeszcze służyć skutecznie wielu niedobranym stadłom.

Al.

szczew-Kutusow, stawiwszy się do którego, przedstawiłem mu kapitana Hallera i niższych stopni, poczem udaliśmy się na przeznaczone miejsce. Przybywszy do stacji Topiau zastaliśmy ją ozdobioną flagami, girlandami i liśćmi, i zgromadzoną koło niej licznie publiczność m. Topiau, która przyjęła nas pełnemi zapału powitaniami. Tu byliśmy przyjęci przez deputację od osobnego komitetu do urządzenia uroczystości i przez dowódcę 12-go litewskiego pułku ułanów, kwaterującego w Friedlandzie, podpułkownika von Bode, którzy nam ofiarowali powozy do dalszej podróży. W jednym pociągu z nami przyjechali na tę uroczystość z Królewca dowódca 1-ej brygady kawalerji pułkownik Baumgart, prezes rady rządowej von Jaski i ruski jeneralny konsul w Królewcu, Wyszomierski. Zasiadłszy w powozach, skoro tylko ruszyliśmy z miejsca, znów przez publiczność byliśmy powitani okrzykami, a przez damy osypani bukietami z żywych kwiatów.

„Wjechawszy do m. Friedlandu około godziny 4-ej po południu, zostaliśmy przyjęci przez przybyłego tam w dniu poprzednim naczelnika 1-ej dywizji 1-go korpusu, jenerał-lejtnanta Bentheima, członków osobnego komitetu do uroczystości i pp. oficerów 12-go litewskiego pułku ułanów, podczas kiedy mieszkańcy miasta w ścieśnionych grupach stali na ulicach. Wszystkie domy miasta przystrojone artystycznie we flagi, dywany, rośliny i girlandy, świadczyły o uprzejmości i gościnności tych co nas przyjmowali w swych murach. Jenerał-lejtnant Bentheim, który nas przyjmował, zaproponował nam skorzystać z swobodnego czasu i pojechać na czekających na nas wierzchowcach dla poznania miejscowości gdzie zaszła bitwa 2 (14) czerwca 1807 r. Skoro przybyliśmy w licznem towarzystwie na pole bitwy, dowódca 12-go litewskiego pułku ułanów, podpułkownik von Bode, okazawszy nam plany, opowiedział ze wszystkiemi szczegółami przebieg walki. Powróciwszy do miasta około godziny 7-ej, zaproszeni zostaliśmy na obiad, podczas którego jenerał-lejtnant Bentheim wniósł toast za zdrowie Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rosij, dodawszy bezzwłocznie i za zdrowie ruskich gości, należących do armji, która w początku bieżącego wieku obok ojców naszych ciągle podzielała sławę oręża. W odpowiedzi na to, jenerał-adjutant hrabia Goleniszczew-Kutuzow wniósł toast za zdrowie najjaśniejszego króla pruskiego.

„Dźwięki hymnów narodowych ruskiego i pruskiego, wykonanych przez muzykę 12-go litewskiego pułku ułanów, na żądanie biesiadujących kilkakrotnie były powtarzane.

„Po długiej pogadance wszyscy rozeszli się do domów, a dla każdego z gości były przysposobione u mieszkańców miasta wykwintne mieszkania.

„Na drugi dzień, 2 (14) czerwca, o godzinie 11-ej z rana naznaczone było ogólne zebranie się w mieszkaniu jenerał-lejtnanta Bentheima, dla udania się do mieszkania hrabiego Goleniszczewa-Kutuzowa, gdzie wszyscy mieli pójść razem w celu zaproponowania mu wyruszenia na miejsce odsłonięcia pomnika. Hrabia uprzedził tę uprzejmość jenerała Bentheima, przybywszy do tego ostatniego w chwili, kiedy wszyscy dopiero zgromadzili się dla udania się do niego.

„Tu jenerał Bentheim prosił hrabiego, żeby, ponieważ uroczystość dnia tego należy do ruskich wojowników, przyjął paradę 3-ch szwadronów 12-go litewskiego pułku ułanów, uszykowanych pieszo w rozwiniętym froncie na placu miejskim. Hrabia przyjąwszy raport od dowódcy pułku, przeszedł koło frontu, poczem wojsko z muzyką, poprzedzane przez gości i członków osobnego komitetu do urządzenia uroczystości, pociągnęło na miejsce grobu poległego jenerał-majora Makowskiego. Wojsko stanęło w podkowę z trzech stron pomnika; naprzeciwko czwartego boku stanęli goście i członkowie komitetu, a za nimi umieścili się na urządzonych w kształcie amfiteatru miejscach, mieszkańcy miasta obojga płci, w liczbie do 2,000.

„Kiedy wszyscy zajęli miejsca, nauczyciel miejskiej szkoły w Friedlandzie, p. Reuter, do którego należy inicjatywa odnowienia pomnika, odczytał historyczne opowiadanie o śmierci poległego jenerał-majora Makowskiego i o przyczynie jaka pobudziła oficerów powierzonego mi pułku do odnowienia pomnika. Potem burmistrz miasta p. Birman, miał krótką mowę, oddając zbudowany pod jego nadzorem pomnik, pod zawiadywanie deputacji powierzonego mi pułku; jednocześnie osłona została zrzucona, przy dźwiękach hymnu ruskiego i przy oddaniu honorów przez wojsko.

„Po tej ceremonji, pastor parafji p. Heyn, miał mowę i błogosławił pomnik.

„Na zakończenie wszystkiego uznałem za obowiązek, wynurzyć w imieniu powierzonego mi pułku wdzięczność wszystkim osobom, które przyjęły na siebie trudy, tak przy odnowieniu pomnika, jak i przy uroczystem urządzeniu tego obchodu, i zakończyłem moją mowę, zwracając się do jenerała Bentheima z prośbą o zakończenie tej uroczystości dźwiękami pruskiego hymnu narodowego.

„Po skończeniu całej ceremonji, wszyscy w poprzednim porządku ruszyli do miasta, gdzie wojsko zostało rozpuszczone.

„Około godziny 3-ej znów wszyscy zgromadzili się na wykwintny obiad, dany przez gościnnych mieszczan i oficerów pułku ułanów. Przy obiedzie mnóstwo toastów następowało jedne po drugich, a w końcu kapitan Haller, powiedziawszy kilka słów wdzięczności towarzystwu, które nas uprzejmie przyjęło i tak wspaniale urządziło obchód pamięci naszego ruskiego jenerała, zakończył swą mowę, oświadczywszy, że pułk w którym ma zaszczyt służyć, nosząc imię pamiętnego króla Fryderyka Wilhelma III, mając obecnie za szefa pomyślnie panującego króla pruskiego Wilhelma I-go, tem bardziej żywi uczucia gorącej sympatji dla pruskich współtowarzyszy broni.

Po skończeniu obiadu, powozy znów były gotowe dla przewiezienia wszystkich gości na stację Topiau. Około godziny 8-ej, hrabia Goleniszczew-Kutuzow i my, odprowadzani przez dowódcę pułku ułanów i deputację komitetu do urządzenia uroczystości, opuściliśmy m. Friedland z uczuciem głębokiej wdzięczności za względność, uprzejmość i sympatję, okazane nam przez mieszkańców m. Friedlandu i towarzystwo oficerów 12-go litewskiego pułku ułanów. Dwa dni przebyte w m. Friedlandzie, pozostaną na zawsze dla nas najmilszem wspomnieniem.

„Nie mogę przy tem nie wspomnić o gotowości, sumienności i działalności, z jakiemi nauczyciel miejskiej szkoły w Friedlandzie, p. Reuter, burmistrz miasta p. Birman i fabrykant Kösling, starali się wykonać mą prośbę, stosownie do żądania pp. oficerów pułku, w przedmiocie postawienia pomnika na grobie jenerał-majora Makowskiego.

„Dla przyjęcia nas i urządzenia w ogóle dwudniowej uroczystości w m. Friedlandzie utworzony był osobny komitet, członkami którego oprócz wyż wymienionych trzech osób, byli: z 12-go litewskiego pułku ułanów major von Eglofstein, rotmistrz von Pressentin i porucznik Stein (adjutant pułku), pastor parafji Heyn, szczególnie mnie zalecony przez jenerał-adjutanta hrabiego Goleniszczewa-Kutuzowa, jako doskonały kaznodzieja i mający szczególną sympatję do wszystkiego ruskiego, i obywatele: von der Goltz, von Haneberg, von Korf i von Schröter.

„Staranne trudy wszystkich tych panów usprawiedliwiły zupełnie, udzielone im przez towarzystwo miasta poruczenie urządzenia tej uroczystości, w której były wyrażone zupełne poważanie, sympatja i całkowite współczucie dla wojska ruskiego.

„Z Friedlanda udałem się z hrabią Goleniszczewem-Kutuzowem do Berlina. Na dzień 6 (18) zaszczycony zostałem od szefa pułku, najjaśniejszego króla pruskiego, zaproszeniem na obiad w zamiejskim pałacu Babelsbergu. O godzinie 3-ej tegoż dnia byłem przedstawiony przez jenerał-adjutanta hrabiego Goleniszczewa-Kutuzowa najjaśniejszemu królowi, który przyjął mnie w mundurze powierzonego mi pułku. Jego królewska mość, po długiej ze mną rozmowie, raczył zaprosić mnie do stołu i posadził koło siebie; po obiedzie najjaśniejszy król znów zaszczycił mnie swą uwagą. O godzinie 5-ej powróciłem do Berlina. Za zezwoleniem jego królewskiej mości, było mi dozwolone zwiedzić koszary pułku grenadjerów gwardji cesarza Franciszka i być obecnym przy mustrze batalionu fuzyljerów tegoż pułku.

Mam honor dodać jw. panu, że zaraz po przybyciu do Berlina, jenerał-adjutant hrabia Goleniszczew-Kutuzow przesłał szczegółowe doniesienia Jego Cesarskiej Mości i najjaśniejszemu krulowi pruskiemu o uroczystości w Friedlandzie i dołączył do nich mowy miane przez pp. Reutera, Birmana, pastora Heydna i przezemnie. Wspomniane mowy również jak mowę kapitana Hallera, mam honor załączyć jw. panu, dodając, że w mowie mojej nie są wspomnione wyrazy wdzięczności dla fabrykanta Köslinga i całego osobnego komitetu do urządzenia uroczystości, ponieważ o działalności tych osób dowiedziałem się dopiero po przybyciu mojem do Friedlandu."

---

* (Wypłacenie wsparcia). W dniu onegdajszym członkowie, ustanowionego z woli JW. Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika Królestwa oddzielnego komitetu, jako to: członek warszawskich departamentów rządzącego senatu, rzeczywisty radca stanu Zaborowski, dymisjonowany radca dworu Sokołowski, prezes dozoru bóżniczego okręgów warszawskich Brauman Moritz, obywatele przedmieścia Pragi: Różycki Juljan i Rosen Szymon dopełnili wypłatę, z funduszu wyznaczonego przez JW. Hrabiego, wsparcia tym z mieszkańców Pragi, dotkniętym klęską wydawydarzonego w dniu 6 (18) czerwca r. b. pożaru, którzy uznani zostali przez komitet za potrzebujących najrychlejszej pomocy.

* (Sprawozdanie z eksploatacji drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej po koniec r. 1867). W uzupełnieniu poprzedniej relacji w piśmie naszem co do ogólnego zebrania akcjonarjuszów drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej, podajemy obecnie główniejsze rezultata ze sprawozdania rzeczonej drogi za trzy ostatnie miesiące 1866 r., tudzież za cały rok 1867. Część pierwsza sprawozdania obejmuje wiadomości ogólne, znane już mniej więcej czytelnikom naszym, o umowie nadawczej na budowę, poręczającej 5% czystego dochodu od kapitału budowy, płatnego w monecie brzęczącej, o trwaniu i kosztach budowy tej drogi i stopniowem otwarciu jej części. Droga ta ma długości wiorst 173, sażeni 337. Tabor jej składa się nateraz z 18 parochodów i 301 wagonów. Część druga przedstawia rezultaty eksploatacji od 22 września (10 października) 1866 r. po koniec 1867 r. Dochody w tym perjodzie wynosiły rs. 320,393 kop. 83, wydatki rs. 232,499 kop. 74½, pozostałoby rs. 87,894 k. 8½, że zaś procenta wymagają monety brzęczącej rs. 408,901 kop 64, czyli w papierach licząc 20% tytułem ażio, zatem rząd dopłaca w papierach rs. 402,787 kop. 88, lub w monecie brzęczącej rs. 335,656 kop. 53½. **Ф.**

* (Loterja fantowa na dochód starców i sierot pod opieką kolegjum kościelnego ewangielicko-augsburskiego w Warszawie), która jak donosiliśmy miała się odbyć dziś, w sobotę, w ogrodzie Saskim, z powodu niepogody odłożona została do dalszego czasu.

* (Szybkobiegacz). Jutro, w niedzielę, wieczorem, na placu Ujazdowskim, szybkobiegacz Antoni Chery przebiegnie jednowiorstowy okrąg 10 razy bez przestanku, w ciągu 35 minut;—miejsca płatne: powozy w środku koła po 1 rs. 5 k. dla biednych, krzesła po 25 k. i 5 k. dla biednych, od stojących po 10 k.

* (Zabawa muzykalna połączona z tombolą) urządzona w Kaskadzie przez p. Wagnera, właściciela tamtejszego zakładu, na korzyść pogorzelców przedmieścia Pragi, odbędzie się w dniu 23 czerwca (5 lipca), to jest jutro, w niedzielę; grać będzie muzyka wojskowa, ogród będzie uiluminowany, a nakoniec spalone będą fajerwerki lądowe i wodne. Początek o godzinie 3-ej po południu; cena wejścia do ogrodu kop. 15, a za bilet na tombolę kop. 20. Biletów nabyć można na miejscu w kasie. Główną wygranę stanowić będzie list zastawny na rs. 30, lub takaż kwota w gotowiźnie. Omnibusy kursować będą z placu Krasińskiego na miejsce, za opłatą kop. 20 od osoby i napowrót za takąż samą cenę.

* (Targ tygodniowy). *Lublin, d. 15 (27) czerwca.* Targ w Lublinie ożywia się częściowo dostawami żyta włościańskiego, jak pisze *Kurjer Lubelski*. W większych partjach zboże wcale nie dochodzi. Ceny pozostały te same jak w przeszłym tygodniu. Targi w okolicznych miastach, można przypuszczać, muszą także być nie ożywione, kiedy z Lubartowa dla nabycia potrzebnych wiktuałów kupujący przybywają. Do młyna parowego w Kośminku przybywa pszenica, co na zmianę cen przecież nie wpływa. Kartofle drożeją, korzec płacą rs. 3. Od wczoraj ruch handlowy ożywiony został transportem ryb z Chołmu; funt szczupaka przedawanym bywa po kop. 7½, funt linów żywych kop. 12.

* (Wypadek miejski). W dniu wczorajszym, około godziny 10½ wieczorem, 18-letnia panna, przechodząc przez most Aleksandrowski, z niewiadomej jeszcze przyczyny, zamierzała wskoczyć do Wisły, czemu jednak dwaj przechodzący podówczas rzemieślnicy, przeszkodzili. Osoba ta, zatrzymaną została w areszcie policyjnym do decyzji sądu.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 10	*dziś* rsr. 1 kop. 10.	
Za frank	„ „ — „ 28½	„ „ — „ 28½.	
Za złoty reń.	„ — „ 64	„ „ — „ 64.	

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

---

* (Odezwa). *Siew. Pocz.* ogłasza następującą odezwę: Najwyżej ustanowiona, pod prezydencją honorową Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu, komisja dla dostarczania zapomóg mieszkańcom Rosji, którzy ucierpieli od nieurodzaju w roku 1867, przypominając ponownie, że termin jej działalności oznaczony został do 1-go września 1868 roku, uprasza wszystkie instytucje i osoby, które podjęły się zbierania ofiar z podpisów otwartych, z Najwyższego zezwolenia, w całem Cesarstwie na korzyść tych którzy ucierpieli, ażeby przysłały wszystkie ofiary do komisji ile możności nie później jak 1-go sierpnia.

* (Sprostowanie). *Journ. de St. Peterb.* w N° 136-ym pisze: „Niektóre organa prasy zagranicznej utrzymywały, że dzienniki ruskie stawiają i popierają kandydaturę księcia Czarnogórza na tron Serbji. Już wskazywaliśmy niedokładność tego twierdzenia, i łatwo stwierdzić, że znaczna większość dzienników ruskich, ograniczyła się na wynurzeniu życzenia, aby wybór narodu serbskiego był uwolniony od wszelkiego zewnętrznego wpływu. Dziś posuwają się dalej i utrzymują lub starają się dać do zrozumienia, w pewnych dziennikach zagranicznych, że sam gabinet cesarski przeciwstawiałby kandydaturę księcia Czarnogórza, kandydaturze księcia Milana Obrenowicza. Jesteśmy w możności zaprzeczenia tym wieściom i utrzymywania stanowczo, że od chwili nadejścia do St. Petersburga fatalnej wiadomości o śmierci księcia Michała Obrenowicza, gabinet cesarski oświadczył się za ścisłem i prawem zachowywaniem międzynarodowych umów, poręczających ludowi serbskiemu prawo wybierania sobie władcy, jak również za zupełnem wstrzymaniem się od wszelkiego obcego mięszania się do spraw narodowych serbskich”.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Nota okólnikowa.—Prawa wyznaniowe). Podana niedawno przez dzienniki wiedeńskie wiadomość, że gabinet austrjacki odpowie natychmiast na alokucję papiezką zapomocą energicznego protestu, nie potwierdziła się dotąd, lecz za to piszą do *Köln. Ztng.*, że rząd autrjacki oświadczył się przeciw alokucji w nocie okólnikowej do swych reprezentantów zagranicą. Nota pomieniona stwierdza przedewszystkiem, że alokucja nie wywarła w Austrji tego wrażenia, jakiego się po niej spodziewać mogła kurja rzymska, i ta ostatnia musi przypisać samej sobie winę tego niepowodzenia, albowiem przekroczyła po za swą sferę i potępiła takie nawet prawa, których styczność z dogmatyką nie da się w żaden sposób wykazać. Odrzucenie prawa zasadniczego z 19 go grudnia nie da się wcale niczem usprawiedliwić i jest bezprzykładne w innych krajach. Alokucja jest jeszcze dotąd li-tylko wyrazem, i życzyć należy, ażeby kurja rzymska i jej stronnicy nie usiłowali przejść od wyrazu do czynu.—To ostatnie ostrzeżenie dotyczy w każdym razie samego tylko duchowieństwa austrjackiego, dla powstrzymania go od dalszych protestów przeciw prawom wyznaniowym, mianowicie zaś od stawiania czynnego oporu przy wprowadzaniu tych praw w wykonanie. Lecz dotychczasowy upór biskupów austrjackich nie daje nadziei, ażeby ostrzeżenie pomienione wywarło pożądany skutek, zwłaszcza że opór stawiany reformom wyznaniowym zaczyna przybierać w niektórych miejscowościach stanowcze formy nawet wśród mas ludności, co musi naturalnie wpłynąć na spotęgowanie gorliwości biskupów. W obec takiego położenia rzeczy, rząd ma niewątpliwie bardzo trudne zadanie, i nie można mu mieć za złe tego, że zwleka ze stawianiem czoła opozycji zapomocą protestu lub natychmiastowego wprowadzenia w wykonanie reform, o których tu mowa. Lecz ta zwłoka nie będzie mogła trwać bez końca, albowiem rząd narażiłby sobie stronnictwo liberalne, o usposobieniu którego świadczy protest przeciw alokucji papiezkiej, uchwalony przez wiedeńską radę miejską na jej posiedzeniu z 1-go lipca. Reprezentacja stolicy państwa austrjackiego wynurza w tym proteście nadzieję, że rząd sprzeciwi się energicznie takiemu mięszaniu się do jego spraw. Zdaje się, że rada miejska wiedeńska skłonioną została do tego kroku głównie na skutek zwłoki, jaka zaszła w ogłoszeniu tak samego prawa o małżeństwach, jak i rozporządzeń co do wprowadzenia go w wykonanie. (*Nordd. A. Z.*)

* (Sprawa czeska). Z powodu niedawnej podróży p. Beusta do Pragi, półurzędowa prasa wiedeńska z szczególniejszego rodzaju występuje zdaniami; z jednej strony utrzymują, że kanclerz nie był upoważniony i niestarał się wcale o porozumienie z przewódcami stronnictwa czeskiego. Półurzędowy korespondent do *Köln. Zng.* pisze, że „p. Beust w końcu rozmowy mianej u barona Kellersperga z pp. Palackim i Riegerem oświadczył, iż nie miał pełnomocnictwa do stawiania im jakichkolwiek propozycji i przyjmowania takowych, i że celem jego było tylko dowiedzenie się, jak mężowie polityczni stronnictwa czeskiego usposobieni są dla nowego systemu konstytucyjnego w Austrji”. Okazywałoby się z tego, że p. Beust nie udał się do Pragi na wezwanie cesarza Franciszka-Józefa, jak tylko ażeby się dowiedzieć, jakie przewódcy stronnictwa czeskiego zamyślają za jąć stanowisko w obec nowej organizacji politycznej cesarstwa. Zdawaćby się mogło, że kanclerz nie potrzebował udać się osobiście do Pragi dla poznania bliżej tej postawy stronnictwa, która proklamowana była tyle razy w dziennikach i na zgromadzeniach czechów, a niedawno jeszcze przy sposobności założenia teatru narodowego, pięćdziesięcioletniego jubileuszu utworzenia muzeum w Pradze i nareszcie przy rocznicy urodzenia p. Palackiego. Ale powieważ półurzędowe organa p. Beusta zapewniają jednomyślnie, że wycieczka jego do Pragi była poprostu tylko podróżą instrukcyjną, żeby było temu nie wierzyć. Dla czegoż jednak te same dzienniki usiłują uniewinnić kanclerza w obec ministerstwa cislitawskiego, rozwodząc się nad względami wyższej polityki, dla których misja należąca wyłącznie do kompetencji ministerstwa cislitawskiego, powierzoną została p. Beust a nie p. Auersperg? A więc nie była to prosta podróż instrukcyjna, ale istotna misja, jaką kanclerz miał do spełnienia w Pradze? Sprzeczność bije w oczy. Prawdą zapewne jest, że p. Beust udał się do Pragi, próbując zbliżyć się z czechami, i że nietylko próba ta spełzła na niczem, ale że przedewszystkiem nastąpiło w nieprzewidziany sposób chwilowe przynajmniej oziębienie stosunków pomiędzy ministerstwem wspólnem a ministerstwem cislitawskiem. Chodzi więc zapewne o odjęcie zupełnego znaczenia tej podróży kanclerza, która zmusiła półurzędowe dzienniki wiedeńskie do kłopotliwych objaśnień i wykazanych powyżej sprzeczności. (*Nord*).

* (Wyrazy powiedziane przez cesarza austrjackiego). Gazety czeskie podają następujące wiadomości: Do gazety wiedeńskiej *Neue freie Presse* telegrafowano z Pragi, że cesarz, podczas swego pobytu w tem mieście, powiedział do hr. Clam Martinitz'a: „Zapewniacie mnie o swej przychylności; nie chciałbym wątpić o tem; lecz drogi, jakie wybraliście, świadczą przeciwnie. Ostrzegam was, nie idźcie dalej temi drogami, gdyż wiodą one do rewolucji. Byliście pierwszym, który usiłował rzucić na ziemię lont zapalny przeciw podatkom. Lecz wy sami doświadczycie, wraz z waszymi ziomkami, następstw tego niebezpiecznego postępowania.” Następnie gazety czeskie donoszą: „Do deputacji od niemieckich reprezentacji okręgowych, która witała cesarza w Lito mierzycach (Leitmeritz, czysto niemieckie miasto w Czechach), jego cesarska mość przemówił w tych wyrazach: „Cieszę się, że znajduję się w waszej prowincji, gdzie mieszkają sami tylko prawdziwi austrjacy.”

* (Sprostowanie). *Praga, 2 lipca. Politik* zamieściła następujący artykuł komunikowany od hr. Clam-Martinitz: „Dowiaduję się z *Politik*, że *N. Fr. Presse* podała wiadomość o rozmowie, którą zaszczycony zostałem przez jego cesarską mość. Ponieważ rozmowa ta miała tylko miejsce pomiędzy mną a cesarzem, widocznie więc wiadomość *N. Fr. Presse* nie może być wiarogodną. Głęboki szacunek dla osoby jego cesarskiej mości (chociaż wiadomość tegoż dziennika jest jak najmylniejszą), niepozwala mi wdawać się w politykę dziennikarską, co do zwierzeń się cesarza przedemną i odpowiedzi, do których daną mi była jak najłaskawiej sposobność. Zastrzegam sobie tylko, ażeby ta wstrzemięźliwość moja nie była uznaną za potwierdzenie podanych już przez publiczne pisma wiadomości, albo też takich, które uznają później za stosowne do podania”. (*Cor. Bür.*)

* (Zgromadzenie ludowe w Mariborzu). Deputowany ziemski Dr. Matja Prelog ogłosił w gazecie *Słowenski Gospodar*, z 27-go czerwca, odezwę, wzywającą wszystkich patrjotów słoweńskich, ażeby zgromadzili się 7 lipca w Mariborzu styryjskim, dla naradzenia się w przedmiocie odbywania meetingów narodowych pod gołem niebem. Przedmioty, które mają być tam roztrząsane, są podług gazety *Słowenski Gospodar* następujące: 1. Liczba deputowanych słoweńsko-styryjskich na sejm ziemski ma być zwiększona o 22 deputowanych, stosownie do liczby mieszkańców; 2. W styryjskim komitecie ziemskim mają zasiadać dwaj słoweńcy; 3. Ma być zaprowadzony wydział namiestnictwa słoweńsko-styryjskiego; 4. Urzędnikom służącym w Styrji słoweńskiej ma być wyznaczony termin, w którym obowiązani oni będą wykazać znajomość języka słoweńskiego, tak w mowie potocznej, jak i na piśmie; 5. Mają być założone szkoła słoweńsko-rolnicza i towarzystwo rolnicze; 6. Ma być przyjęta zasada równo uprawnienia języka w zakładach naukowych głównych i średnich; 7. Mają być zniesione ofiary na niemieckie zakłady fabryczne i zaprowadzone takież ofiary dla fabryk słoweńskich. W ten sposób, za przykładem danym przez czechów, zaczynają odbywać się meetingi nawet u małych, prawie całkiem zapomnianych ludów słowiańskich.

* (Projekt do prawa o organizacji armji). *Lloyd* peszteński ogłasza w całej rozciągłości projekt do prawa o organizacji armji, złożony przez hr. Andrassy, 27-go czerwca, w sejmie węgierskim. Przepisy nowego prawa, dotyczące obowiązku służby w wojsku i czasu trwania takowej, są następujące: „Obowiązek służby w wojsku jest powszechny i indywidualny dla wszystkich ludzi zdrowych w kraju. Siły zbrojne dzielą się na armję, marynarkę wojenną, landwerę i lansztorm. Obowiązek służenia w armji, marynarce i landwerze zaczyna się z dniem 1 m stycznia tego roku, w którym popisowy kończy dwudziesty rok życia. Czas trwania służby w armji i marynarce wynosi trzy lata służby czynnej i siedm lat w rezerwie. W landwerze, czas trwania służby wynosi dwa lata dla tych, którzy zadosyćuczynili już obowiązkowi służby w armji i rezerwie, oraz dwanaście lat dla tych popisowych, którzy wcieleni zostaną wprost do landwery. Do landszturmu należą wszyscy mężczyźni od 18 do 40 lat wieku, nie wchodzący do składu ani armji, ani marynarki, ani landwery”.

Francja.

* (Mowa p. Thiers'a.) *Paryż, 1 lipca.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, pan Thiers miał długą mowę. Powiedział on: Nienawidzę militaryzmu i lubię wolność, lecz wolnej Francji nie należy odbierać miecza. Położenie Europy wymaga czujności. Położenie to spowodowane zostało tem, że puszczono w niepamięć wielką, tradycyjną politykę kraju i zaniechano ją na korzyść teorij niebezpiecznych. Wydatki militarne muszą być uchwalone, lecz nie dla prowadzenia wojny. Jedyna możność przywrócenia w Europie równowagi zależy na tem, ażeby obudzić znowu w Niemczech ducha federalizmu. I rzeczywiście, duch ten dąży znowu do odrodzenia się, odkąd zaczęto przychodzić do przekonania, że Francja nie jest skłonną do interwencji Jeżeli Niemcy, mając zupełne o tem przeświadczenie, wrócą do instynktu głęboko w nich zakorzenionego i popychającego je do utworzenia państwa federacyjnego, a nie do zaprowadzenia jednej monarchji militarnej z ideami wojowniczemi,—gdyby chciano naruszyć tę pracę ducha i przeszkodzić przywróceniu związku państw niemieckich, popełnionoby przez to niezmierny błąd. Głosować będę za wydatkami na uzbrojenia, albowiem uzbrojenia te czynią Francję nakazującą poszanowanie. Tego potrzebuje-ona rzeczywiście, ażeby wiedziano dobrze o dwóch rzeczach: najpierw, że nie chcemy przeszkadzać rachowi niemieckiemu w duchu federalistycznym; powtóre, że jesteśmy dość potężni, ażeby przeszkodzić wszelkiej nowej uzurpacji w Europie. Można było wszelakoż żywić obawę, że budżet militarny, który mamy uchwalić, użyty zostanie na prowadzenie wojny i że po zamknięciu sesji izby, wojna ta będzie mogła być prowadzoną przy pomocy kredytów dodatkowych. Na tem zależy wadliwość konstytucji, która musi przeto uledz zmianie; ministrowie powinni być odpowiedzialnymi. Mówca ubolewa, że odmawiane są kredyta żądane dla ministerstwa wojny i zarzuca komisji, że nie obmyśliła funduszów na pokrycie uchwalonych niedawno wydatków. Co do nowego prawa o drogach żelaznych, mówca zapytuje, czy takowe ma być uchwalone jedynie ze względu na przyszłe wybory i zmyślą ukrytą nie budowania dróg żelaznych? Mówca powiada dalej, że deficyt wynosi 300 miljonów, dług zaś bieżący 962 miljony. Teraźniejsza administracja finansowa jest bezprzykładna. Prawdziwym do tego powodem jest polityka. Budżet, kończy p. Thiers, jest tak smutny dla tego, że zawiera w sobie całą następującą politykę: Włochy, Niemcy, Meksyk, Paryż, wybory. Budżet nie jest niczem innem, jak tylko reprodukcją fotograficzną tej polityki. Nie komisja budżetowa mogłaby zaradzić złemu, lecz komisja adresowa, jeżeliby ta chciałaby mówić monarsze co rok prawdę. Mówienie prawdy może bezwątpienia wstrząsać rządami, lecz niemówienie takowej obala je (*Wolffs T. B.*)

* (Sprawa tunetańska). *Paryż, 1 lipca. La Fr.* pisze: Mówiono, że układy finansowe rozpoczęte po zawarciu konwencji z bejem tunetańskim, napotkały trudności. Jesteśmy w możności zapewnić, że dotyczas w kwestji tej pomiędzy Francją a mocarstwami współinteresowanemi nie przyszło do żadnej trudności, i możemy nawet dodać, że zawarta konwencja z bejem wprowadza się już w wykonanie, dając nadzieję, że rząd tunetański dopełni stanowczo swoich zobowiązań.

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Sprzysiężenie). Z Belgradu donoszą pod datą 24 czerwca do *Narodnich Listów*, że z dalszego śledztwa okazuje się, iż sprzysiężenie istniało już od dwóch lat, i że jeszcze w roku 1866 Paja Radowanowicz znajdował się kilka dni w Iwancu podczas pobytu tam księcia Michała, i zamierzał zamordować go przy pomocy swoich spólników. Lecz to mu się niepowiodło, albowiem książę wyjechał prędzej niż przypuszczali mordercy, którzy obliczali, że zabawi on w Iwancu najmniej miesiąc.

* (Prawo o własności cudzoziemców). Listy z Konstantynopola z d. 24 czerwca donoszą, że Belgja tak samo jak Francja i Szwecja przystąpiła do protokułu regulującego prawo własności cudzoziemców w Turcji. Inne mocarstwa poczyniły pewne zastrzeżenia. (*Cor. Huv. Bul.*).

* (Mehemet-Ali pasza), o zgonie którego do niosła *Ind. belge*, nie był wielkim wezyrem, lecz krewnym tegoż nazwiska tego ostatniego. Zmarły stał przez długi czas, w charakterze kapudana-paszy, na czele floty tureckiej, przez żonę zaś swą był blizko spokrewniony z domem sułtana. (*Nordd. A. Z.*).

AMERYKA.

* (Rząd meksykański). Depesza nadesłana przez Havannę donosi o ważnej zmianie dopełnionej w łonie rządu meksykańskiego. Lerdo de Tejada mianowany został prezesem najwyższego sądu, do której to posady przywiązany jest równocześnie tytuł wiceprezydenta rzeczypospolitej. Instalacja ta pociągnie za sobą częściową przynajmniej zmianę ministerstwa, gdyż Lerdo de Tejada opuścił wydział spraw zagranicznych, którym kierował od lat sześciu. Depesza nie naznacza jeszcze po nim następcy. Lerdo de Tejada jest człowiekiem pełnym energji, który nieodstępował nigdy Juareza w jego zmiennych kolejach życia, i który tak samo jak ten ostatni stawiał ciągły opór interwencji. Równocześnie donoszą z Washingtonu o przybyciu tam Mateusza Romero z tajną misją do rządu stanów Zjednoczonych. Powszechnie sądzą, że układać się on będzie o traktat finansowy na podstawie ustępstw terytorjalnych. (*La Fr.*)

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 7 (19) czerwca (*).

Akcje kanału suezkiego.— Organa klerykalne.— Ataki ze strony ekonomisty Say'a.

Ciało prawodawcze uchwaliło ogromną większością głosów prawo, mające na celu udzielenie ostatniej pożyczce stomiljonowej towarzystwa kanału suezkiego poparcia zapomocą zezwolenia na dołączenie do akcji tej pożyczki losów premiowych, bez których takowe nie byłyby bardzo poszukiwanemi. Pomimo tak świetnego rezultatu głosowania na korzyść propozycji rządowej, opozycja skorzystała z tej także sposobności, ażeby przypomnieć gorzkie żale. W rzeczy samej kwestja zależy nie tyle na nadużyciach robionych przez spekulantów z akcjami premjowemi, ile w podróżach za morza kapitałów francuzkich, tak jak to miało miejsce z przepadłemi bez wieści niedawno kapitałami w Meksyku, onego zaś czasu w Mississippi.

Jour. des Débats ma wiele kłopotu z klerykalnemi organami francuzkiemi, dowodzącemi jak dwa razy dwa cztery, że rozruchy w departamencie de la Charente z powodu wzburzenia panującego pomiędzy włościanami na skutek pogłosek o dziesięcinach kościelnych, są rezultatem kłamliwości nie tylko wolnej prasy, lecz i w ogólności liberalnych instytucji, które ojciec św. uznał jako nadzwyczaj szkodliwe, i że jedyny środek ocalenia społeczeństwa od szkodliwego wpływu liberalizmu, zależy na zbliżającem się już, zdaniem tych organów, szerzeniu pomiędzy ogółem społeczeństwa zbawiennych instytucji kościoła rzymsko-katolickiego. *Jour. des Débats* wydał jedynie okrzyk: *Avis aux lecteurs*.

Ekonomista Say atakuje niezmordowanie p. Haussmanna za finanse m Paryża, nazywając wszystkie jego rachunki fantastycznemi i przyrzekając dowieść tego przy rozprawach w ciele prawodawczem nad ostatniem sprawozdaniem o pożyczce dla miasta Paryża. W sprawozdaniu swojem za przeszły rok, prefekt departamentu Sekwany uprasza, ażeby dozwolono mu odetchnąć po zmęczeniu, jakiego doznał z powodu kilkoletniej walki z trudnościami natrafianemi przy przebudowaniu Paryża, na co jeden z organów prasy odpowiedział złośliwie, że milym będzie wypoczynek na miękkiem posłaniu z wawrzynów. A tymczasem wszystkie dzienniki poważne użalają się prawie codziennie na to, że największe kwestje pieniężne, nie wyłączając nawet budżetu, zwlekają się do końca sesji, i że dokładne roztrząśnięcie ich, przy nieuniknionym pośpiechu rozpraw i w obec znużenia członków ciała prawodawczego, jest stanowczo niemożebne.

E. G.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa, dnia 22 Czerwca (4 Lipca).

Kalendarz.

W niedzielę, 23 czerwca (5 lipca), — św. Filomeny pan.—Słońce wsch. o godz. 3 min. 47; zach. o godz. 8 min. 21.

W poniedziałek, 24 czerwca (6 lipca), — śśw. Izajasza pror. i Domiceli pan.— Słońce wsch. o godz. 3 min. 48; zach. o godz. 8 min. 21.

Stan pogody.

Dziś z rana + 12°7, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 po poł
Barometr w milimetrach	748.5	745.6
Termometr Reaum	+ 13 4	+ 21°3
Stan nieba	nap pogodny	pochmurny

Największe ciepło + 21°6, R. Najmniejsze ciepło + 11°8 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 11

Widowiska.

TEATR NA WYSPIE W ŁAZIENKACH.—*Jutro*, w niedzielę, 1 y, 2-gi i 4-ty obraz opery Buffa, **Orfeusz w piekle.** — W drugim obrazie **Divertisement** z opery Hrabina: Zefir i Flora, muzyka St. Moniuszki.—Zacznie się o godz. 8 ej.— Inne szczegóły afisz ogłosi. — Cena miejsc: krzesło w czterech pierwszych rzędach rs. 1 kop. 55; krzesło w dalszych rzędach rsr. 1 kop. 5; bilet na balkon numerowany kop. 65; bilet na galerję kop. 45; bilet na paradyz kop. 20. Bilety w dzień widowiska będą do nabycia: od godziny 10 do 12 z rana i od 2 do 4 po południu w kasie wielkiego Teatru, a następnie w kasie przy Amfiteatrze w Łazienkach. Gdyby z powodu niepogody, zapowiedziane widowisko nie mogło być dane, bilety zakupione *wraz z znajdującemi się przy nich odcinkami, lub też same odcinki*, jeżeli bilet już przy wejściu oddany został, służyć będą na następne przedstawienie, w razie zaś żądania, wymienione być mogą na pieniądze w kasie Teatru wielkiego. *Bilet bez odcinka*, ani do wejścia na następne przedstawienie, ani do zwrotu pieniędzy nie służy. Dla tego każda osoba wchodząc do Teatru, *sam tylko bilet* oddać jest obowiązana, *odcinek* zaś bezwarunkowo przy sobie zatrzymać winna.

WIELKI TEATR.— *Dziś*, w sobotę, opera w 5-ciu aktach, **Faust.**—Osoby: Faust— p. *Cieślewski*; Mefistofeles—p. *Borkowski*; Małgorzata— panna *Kwiecińska*; Walenty — p. *Ziołkowski*; Siebel— panna *Swartzer*; Marta—panna *Rybicka*; Wagner—p. *Suszyński*.—**Tańce.**— (Zacznie się o godz. 7-ej). — *Wczoraj*, w piątek, dawano trajedję **Marja Stuart**, było osób 364.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, w niedzielę, komedje **On będzie moim.** i **Złote Runo.**

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś i codziennie*, **Koncert** król. pruskiego dyrektora muzyki, B. Bilsego.— We środy i soboty Symfonje. — *Jutro*, w niedzielę:—I. Uwertura z op. „Wesołe kumoszki", Nicolaiego; Fugschriften-walc, Straussa; Divertissement na trąbce, Suppego (wyk. po raz 1-y p. Kühnet); Introdukcja i chór żołnierzy z op. „Faust", Gounoda.— II. Uwertura z op. „Oberon", Webera; Hofballtänze-walc, Straussa; „Ave Maria", Schuberta (na powszechne żądanie); Przypomnienie Warszawy, wielkie potpourri Bilsego. — III. Uwertura z op. „Raymond", Thomasa; Nussknackerkadryl, Kückena; Introdukcja z op. „Loreley", Brucha; Reveil du Lion, fantazja A. Kątskiego. — *Pojutrze*, w poniedziałek:—I. „Hamlet", uwertura koncertowa, Gadego; Bürgerweisen-walc, Straussa; Arja z op. „Titus", Mozarta (solo na ob i z towarzyszeniem na klarnecie); Fantazja z op. „Afrykanka", Meyerbeera, Vossa.— II. Uwertura z op. „Tanhäuser", Wagnera; „An der schönen blauen Donau", walc Straussa; Potpourri z melodij, Webera; Wielki marsz z op. „Tanhäuser", Wagnera. — III. Uwertura z op. „Sroka złodziej", Rossiniego; Medytacje nad 1-ą preludją Seb. Bacha, Golnoda; Frühlingslied, Mendelsohna - Bartholdy; Tritsch - Tratsch - Schnell-polka, Straussa — Początek o godzinie 6½. — Cena wejścia kop. 30. — *Wczoraj*, było osób 300.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p Sułatyckiego (na Podwalu w domu Dyszuńskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

CASINO FRANCUZKIE (przy ulicy Ś-to Krzyzkiej N. 1346*a*.). — *Dziś i codziennie*, przedstawienie **śpiewaków francuzkich**, pod dyrekcją p. Bertin.— Początek orkiestry o godzinie 6½, przedstawienia o godz. 7½.— Cena miejsc numerowanych 35 kop., nienumerowanych 20 kop., wejście do ogrodu 10 kop. — *Wczoraj*, było osób 47.

W ELDORADO (przy ulicy Długiej). — *Dziś i codziennie*, przedstawienie **towarzystwa komicznych śpiewaków paryzkich.**— Początek przedstawienia o godzinie 8-ej, a orkiestry o godz. 7. — Miejsce numerowane pierwszych czterech rzędów kop. 55, reszty 35; wchód do ogrodu kop. 20. —*Dziś*, przedstawienie na korzyść pogorzelców na Pradze. — *Wczoraj*, było osób 456.

W TIVOLI (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia trupy** pod dyrekcją p. Russanowskiego.— Początek o godzinie 8-ej. — Cena wejścia kop. 10.

ORFEUM (w domu Lessera przy ulicy Miodowej).— Od jutra, to jest od niedzieli, *codziennie* **przedstawienia** trupy polskiej pod dyrekcją p. Kasprzykowskiego.— Cena miejsc 20 kop; wejście do ogrodu 10 kop.— Zacznie się o godzinie 7½.

W B. ALKAZARZE (przy ulicy Królewskiej w domu Grodzickiego). —*Dziś i codziennie*, przedstawienie trupy **śpiewaków niemieckich**, pod dyrekcją p. Plambecka.— Początek o godzinie 7.

W ZAKŁADZIE SZOLCA (przy ulicy Marszałkowskiej).— *Dziś i codziennie*, przedstawienia trupy śpiewaków niemieckich pod dyrekcją p. Szulca.— Początek o godzinie 7½.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi, dawniej Ohma, —otwarty *codziennie*). W *każdą niedzielę i święto*, **Koncert** orkiestry warszawskiej pod dyrekcją p. Sonnenfelda).— Początek o godzinie 5-ej po południu. — Cena wejścia w dni koncertowe kop. 15 od osoby.—Studenci płacą połowę — Program rozdawany jest bezpłatnie.— W dni powszednie wejście bezpłatne.

* Przyjechali do Warszawy: tajni radcowie: *Pobiedonoscow* i *Kerbedź*, z Petersburga; — wyjechali: jenerał-adjutant *Ramzaj*, do Wilna; jenerał majorowie: baron *Tornau*, do Wiednia; *Uszakow*, do Petersburga; rzeczywiści radcowie stanu: hrabia von der *Osten-Saken*, szambelan dworu J. C. M., do Wiednia; *Charczenko*, w gubernję wołyńską; dymisjonowany jenerał major *Osipow 2 gi*, do Siedlca.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 477, wyjechało osób 705;— koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 146, wyjechało osób 204; — koleją żelazną warsz.-terosp. przyjechało osób 110, wyjechało osób 180; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —;— w ogóle przyjechało osób 775, w tej liczbie z zagranicy 27, wyjechało osób 743, w tej liczbie za granicę 35.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 21 (3) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Jurkiewicz w Ozorkowie, Cielecki w Paplinie, Rozenbaum w Tomaszowie, Wołowicz w Johalinie, Silberberg w Łęczycy, Burocha w Gdańsku, Zakrzewska w Niewieszu, Jakubowski w Cieślie, Samiewicz w Chotomnu, Mornsztein w Frachowie, Znejmarowski w Przedborzu, Mrozik bez oznaczenia miejsca, — listów miejskich sztuk 8, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 23 sztuk listów na koszt nie wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami znajduje się w kancelarii pocztamtu do odebrania.

* Dnia 21 (3) b. m. i r. chorych w ośmiu cywilnych szpitalach: przybyło 76, wyzdrowiało 72, umarło 10, pozostało 1950 (mężczyzn 868, kobiet 1082), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 225, kobiet 196.

* W dniu 21 (3) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 26, płci żeńskiej 25; *starozakonnych*: płci męzkiej 10, płci żeńskiej 9; razem 70;— **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: 6,— *starozakonnych*: —;— **zmarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 21, płci żeńskiej 15; *starozakonnych*: płci męzkiej 14, płci żeńskiej 6, razem 57.

Ceny targowe.

dnia 21 Czerwca (3 Lipca) 1868 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	14	88	8	25	9	30
Żyto	10	8	5	85	6	30
Jęczmień	—	—	—	—	—	—
Owies	5	4	3	15	3	45
Groch polny	9	76	5	—	5	85
Kartofle	4	8	2	40	2	55

Pud siana od kop. 27½ — 35. Pud słomy od kop. 24 — 25.

Dowozy: Pszenicy 68; Żyta 171; Jęczmienia —; Owsa 229 czetwerti.

Wiadro okowity od rs. 4 kop. 2 do rs. 4 kop. 6

Garniec „ od rs. 1 kop. 34 do rs. 1 kop. 36

KURSA TELEGRAFICZNE.

AJENTURY RUDOLFA OKRENT

Petersburg, dnia 21 Czerwca (3 Lipca) 1868 r.

	za rrs
Weksle na Londyn 3 mies	32⁹⁄₁₆½
„ Hamburg „	29⁵
„ Amszterdam „	161½
„ Paryż	342
„ Berlin 15 dni za 100 Rs	.
5-ta Pożyczka Stieglitza	—
6-ta „ „	.
7-ma „ Rothschilda	—
1-za „ Premjowa z r. 1861	130
2-ga „ „ z r. 1866	129⅜
5% Bilety Bankowe	83¼
Akcje w-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs	121⅜
Obligacje „ „ „ „	84
Akcje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej	90
6% Metaliki	95
4% „ Kupon z Lutego	45
„ „ z Sierpnia	55
Imperjały	599
Dyskonto	6%

(*) List ten wzięty jest z *Warsz. Dniew.*

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 3275. *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.*

Na skutek wniesionych żądań o wystawienie i wydanie duplikatów w miejsce zagubionych, skradzionych lub zniszczonych Listów Zastawnych i kuponów, a mianowicie:

I. Listów Zastawnyah II-go Okresu.

Lit. B.
Na rs. 750.

Nr. 278,993 z 5 kuponami, od włącznie 1° 1858 r. do włącznie 1° półrocza 1860 roku.

Lit. C.
Na rs. 150.

Nr. 208,100 z 6 kuponami, od włącznie 2° półrocza 1844 r. do włącznie 1° półrocza 1847 r.

Lit. D.
Na rs. 75.

Nr. 233773 bez kuponów.
255104 „
307815 „

II. Listów Zastawnych III-go Okresu Serji 1-ej

Lit. A.
na rs. 3,000.

Nr. 1514 i 2182 z 3 kuponami na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
2602 bez kuponów

Lit. A
na rs. 3,000.

Nr. 2752, 3183, 4743 i 5422, z 3 kuponami na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 roku.

Lit. B.
na rs. 750.

Nr. 8014 z 1 kuponem z półrocza 1° 1868 r.
8677 z 3 kuponami na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
8853 z 1 kuponem z 1° półrocza 1868 r.
9462 z 9 kuponami, od włącznie 1° półrocza 1864 r. do włącznie 1° 1868 roku.
9913 i 9972 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
11816 z 4 kuponami, od włącznie 2° półrocza 1866 r. do włącznie 1° półr. 1868 r.
11934 i 12036 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867 r., 2° 1867 i 1° półrocza 1868 r.
12223 bez kuponów.
12738 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
12958 z 2 kuponami, na półrocza: 2° 1867 i 1° 1868 r.
13314 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
13469 z 5 kuponami: od włącznie 1° półrocza 1866 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.
14126 bez kuponów.
14152 z 3 kuponami. na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
14949, 15308, 15913 i 16998 bez kuponów.
17056 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
17422 bez kuponów.
17453 i 18123 z 3 kuponami na półrocza: 1° 1867 2° 1867 i 1° 1868 r.
19191 z 2 kuponami, na półrobza: 2° 1867 i 1° 1868 r.

Nr. 19888 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1868 r.
20364 z 9 kupnami, od włącznie półrocza 1° 1864 roku do włącznie 1° 1868 roku.
20657 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1868 r.
21937 z 9 kuponami, od włącznie półrocza 1° 1864 roku do włącznie 1° 1868 roku.
22158 z 3 kuponami, z półroczy: 1° 1867 i 2° 1867 i 1° 1868 r.
22836 bez kuponów.
23542 i 24045 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
24825 bez kuponów.
24861, 25225 i 25355 z 3 kuponami na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
25372 z 10 kuponami, od włącznie 2° półrocza 1863 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.
26245 bez kuponów.
27195 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 roku.
27552, 27717 i 27971 z 2 kuponami, na półrocza: 2° 1867 i 1° 1868 r.
28030 bez kuponów.
28497 z 2 kuponami, na półrocza: 2° 1867 i 1° 1868 r.

Lit. C.
Na rsr. 150.

Nr. 31903 z 2 kuponami, na półrocza: 2° 1867 i 1° 1868 r.
31925 bez kuponów.

Lit. C.
Na rs. 150.

Nr. 32711 z 1 kuponem, to jest: z półrocza 1° 1868 r.
33851 z 2 kuponami, na półrocza: 2° 1867 i 1° 1868 r.
34781 z 4 kuponami, od włącznie 2° półrocza 1866 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.
35054 z 9 kuponami: od włącznie półrocza 1° 1864 roku do włącznie 1° 1868 r.
35234 bez kuponów.
38451 i 38722 z 1 kuponem z półrocza 1° 1868 r.
39883 z 3 kuponami, z półroczy: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
40010 bez kuponów.
40563 „
44790 z 1 kuponem, z półrocza 1° 1868 roku.
48641 z 5 kuponami, od włącznie 1° półrocza 1866 r. do włącznie 1° połrocza 1868 r.
49494 z 2 kuponami, z półroczy: 1° 1867 i 1° 1868 r.
50423 z 2 kuponami, z półroczy: 2° 1867 i 1° 1868 r.

Nr. 50598 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1868 r.
52539 bez kuponów.
53487 z 2 kuponami, na półrocza: 2° 1867 i 1° 1868 r.
55479 z 1 kuponem, z półrocza 1° 1868 roku.
56815 i 56921 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 roku.
57505 z 10 kuponami, od włącznie 2° półrocza 1863 r. do włącznie 1° pórocza 1868 r.
58433 z 3 kuponami, z półroczy: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
61204 z 2 kuponami, na półrocza: 2° 1837 i 1° 1868 r.
63311, 67004 i 67163 bez kuponów.
67352 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
70204 bez kuponów.
72226 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
73057 z 2 kuponami, na półrocza: 2° 1867 i 1° 1868 r.
74848 z 2 kuponami, na półrocza: 2° 1867 i 1° 1868 r.
76181 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
77463 z 5 kuponami, od włącznie 1° półrocza 1866 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.
78031 z 1 kuponem, z półrocza 1° 1868 roku.
78156 z 3 kuponami z półroczy: 2° 1866, 2° 1867 i 1° 1868 r.
78164 z 1 kuponem z półrocza 1° 1868 roku.
79501 z 2 kuponami na półrocza: 2° 1867 i 1° 1868 r.
82814 z 4 kuponami, od włącznie 2° półrocza 1866 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.
86570 z 2 kuponami, na półrocza: 2° 1867 i 1° 1868 r.

Lit. D.
Na rs. 75.

Nr. 90841 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
93928 i 96909 z 2 kuponami, na półrocza: 2° 1867 i 1° 1868 r.
98204 z 3 kuponami na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
98973 z 2 kuponami na półrocza: 2° 1867 i 1° 1868 r.
100371 bez kuponów.
100851 z 2 kuponami na półrocza: 1° 1867 i 1° 1868 r.
102281 z 10 kuponami od włącznie 2° półrocza 1863 do włącznie 1° półrocza 1868 r.
102678 z 3 kuponami z półroczy: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.

Lit. E
Na rsr. 30.

Nr. 110425 z 6 kuponami, od włącznie 2° półrocza 1865 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.
11137 z 3 kuponami z półroczy: 2° 1866, 1° 1867 i 1° 1868 r.
127562 z 1 kuponem z półrocza 1° 1868 roku.
119766 z 10 kuponami, od włącznie 2° półrocza 1863 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.

III. Listów Zastawnych III-go Okresu Serji 2 ej.

Lit. B.
Na rs. 750.

Nr. 206433 z 2 kuponami, na półrocza: 2° 1867 1° 1868 r.
206885 z 9 kuponami, od włącznie półrocza 1° 1864 do włącznie 1° 1868 roku.
208669 bez kuponów.

Lit. B.
na rs. 750.

Nr. 208774 z 5 kuponami, od włącznie 1° półrocza 1866 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.
209504 i 209506 bez kuponów.
214581 i 214582 z 2 kuponami, na półrocza: 2° 1867 i 1° 1868 r.

Lit. C
Na rs. 150.

Nr. 217067 bez kuponów.
218082, 221802 i 222169 z 2 kuponami, na półrocza 2° 1867 i 1° 1868 r.
222269 z 5 kuponami, od włącznie 1° półrocza 1866 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.
222833 z 9 kuponami: od włącznie półrocza 1° 1864 roku do włącznie 1° 1868 r.
223548, 223550 i 223834 bez kuponów.
224068 z 10 kuponami, od włącznie 2° półrocza 1863 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.
224108 z 11 kuponami, od włącznie 1° półrocza 1863 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.
225423, 225625 i 225627 bez kuponów.
225711 z 2 kuponami, na półrocza: 2° 1867 r. i 1° 1868 r.

Nr. 225748 bez kuponów.
226771 z 8 kuponami, od włącznie 2° półrocza 1864 do włącznie 1° półrocza 1868 r.
226786 z 10 kuponami, od włącznie 2° półrocza 1863 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.
227247 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
228012 z 2 kuponami, z półroczy: 2° 1867 i 1° 1868 r.

Nr. 232050 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867 roku, 2° 1867 i 1° 1868 r.
232128 bez kuponów.
232695 z 5 kuponami, od włącznie 1° półrocza 1866 do włącznie 1° półrocza 1868 r.
233291 bez kuponów.
234778 z 4 kuponami, od włącznie 2° półrocza 1866 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.

Lit. D.
Na rs. 75.

Nr. 256224 z 5 kuponami, od włącznie 1° półrocza 1866 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.
256503 z 12 kuponami, od włącznie 2° półr. 1862 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.
258051 z 11 kuponami, od włącznie 1° półrocza 1863 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.
261276 z 5 kuponami, od włącznie 1° półrocza 1866 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.

Lit. E.
Na rs. 30.

Nr. 282511, 282512, 282513 i 283046 z 3 kuponami, na półrocza: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.
283991 z 10 kuponami, od włącznie 2° półrocza 1863 r. do włącznie 1° półrocza 1868 r.

IV Kuponów od Listów Zastawnych II. Okresu.

Lit. E.
Na kop. 60.

Nr. 254495 z półrocza 1° 1860 r.
298630 z półrocza 1° 1858 r.
309068 z półrocza 1° 1857 r.

V. Kuponów od Listów Zastawnych III. Okresu 1 Serji.

Lit. B.
Na rsr. 15.

Nr. 12277 z 6 półroczy: od włącznie 2° półrocza 1865, do włącznie 1° półrocza 1868 r.

Lit. C.
Na rs. 3.

Nr. 38,330 z 6-ciu półroczy: od włącznie 2° 1865 r. do włącznie 1° 1868 r.

Lit. C.
Na rs. 3.

Nr. 48202 i 55492 z 6 półroczy od włącznie 2° 1865 r. do włącznie 1° 1868 r.
60318 z półrocza 1° 1868 r.
60477 z półrocza 2° 1863 r.
61806 z półrocza 1° 1866 r.
67066 z 5 półroczy od włącznie 1° 1866 roku do włącznie 1° 1868 r.
82856 i 85908 z 6 półroczy od włącznie 2° 1865 r. do włącznie 1° 1868 r.

Lit. D.
Na rs. 1 kop. 50.

Nr. 90829 z półrocza 1° 1863 r.
92547 z 2 półroczy t. j. 2° 1867 roku i 1° 1868 r.
97091 z 6 półroczy od włącznie 2° 1865 do włącznie 1° 1868 r.
98010 z półrocza 2° 1861 r.
98649 z półrocza 1° 1861 r.

Lit. E.
Na kop. 60:

Nr. 110125 i 111782 z półrocza 2° 1863 r.

Lit. E.
Na kop. 60:

Nr. 112627 z półrocza 1° 1860 r.
113502 z półrocza 1° 1865 r.
114404 z 6 półroczy od włącznie 2° 1865 do włącznie 1° 1868 r.
115767 z półrocza 2° 1863 r.
116131 z półrocza 1° 1865 r.
116750 z półrocza 1° 1860 r.
118423 z półrocza 2° 1859 r.
118752 z półrocza 2° 1862 r.
120264 z półrocza 2° 1865 r.
122171 z półrocza 2° 1864 r.
122205 z półrocza 1° 1867 r.
123856 z półrocza 1° 1864 r.

Nr. 123877 z 5 półroczy od włącznie 1° 1866 do włącznie 1° 1868 r.
124952 z półrocza 1° 1865 r.
126659 z półrocza 2° 1865 r.
127285 z półzocza 1° 1866 r.
128058 z półrocza 2° 1864 r.
129820 z 6 półroczy od włącznie 2° 1865 do włącznie 1° 1868 r.
130829 z półrocza 1° 1865 r.
131210 z 6 półroczy od włącznie 2° 1865 do włącznie 1° 1868 r.

VI. Kupony od Listów Zastawnych Okresu III, Serji 2-ej.

Lit. A.
Na rs. 60.

Nr. 200133 z 3 półroczy: 2° 1866, 1° 1867 i 2° 1867 r.

Lit. B.
Na rs. 15:

Nr. 203042 z półrocza 2° 1867 r.
204889 z półrocza 1° 1863 r.
212040 z 4 półroczy od włącznie 2° 1866 do włącznie 1° 1868 r.

Lit. C.
Na rs. 3.

Nr. 216737 z półrocza 1° 1865 r.
222561 i 226578 z 6 półroczy od włącznie 2° 1865 do włącznie 1° 1868 r.
228505 z 11 półroczy od włącznie 1° 1863 do włącznie 1° 1868 r.
230335 z 6 półroczy od włącznie 2° 1865 do włącznie 1° 1868 r.
233200 z 3 półroczy: 1° 1867, 2° 1867 i 1° 1868 r.

Lit. D.
Na rs. 1 kop. 50.

Nr. 258439 i 258686 z 6 półroczy od włącznie 2° 1865 do włącznie 1° 1868 r.
259976 z półrocza 2° 1865 r.
260027 z 6 półroczy od włacznie 2° 1865 do włącznie 1° 1868 r.

Nr. 262367 z 5 półroczy od włącznie 1° 1866 do włącznie 1° 1868 r.
263056 z 4 półroczy od włącznie 2° 1866 do włącznie 1° 1867 r.
263098 i 263503 z 6 półroczy od włącznie 2° 1865 do włącznie 1° 1868 r.
263981 z półrocza 2° 1864 r.
266377 z 6 półroczy od włącznie 2° 1865 do włącznie 1° 1868 r.

Lit. E.
Na kop. 60.

Nr. 280570 z półrocza 2° 1862 r.
280925 i 280926 z 6 półroczy od włącznie 2° 1865 do włącznie 1° 1868 r.
281812 z półrocza 2° 1863 r.
281843 z 3 półroczy: 2° 1865 i 2° 1866 r.
282624 z półrocza 2° 1865 r.
285979 z półrocza 2° 1863 r.
286569 z półrocza 2° 1864 r.
286686 z półrocza 2° 1863 r.
286695 z półrocza 1° 1865 r.
286806 z półrocza 2° 1862 r.
286995 i 287077 z półrocza 1° 1865 r.
287138 z 6 półroczy od włącznie 2° 1865 do włącznie 1° 1868 r.
287329 z półrocza 2° 1864 r.
287414 z półrocza 1° 1865 r.
287461 z półrocza 1° 1863 r.
287494 z półrocza 2° 1864 r.
287754 z półrocza 1° 1864 r.
288200 z półrocza 2° 1863 r.
288552 z 6 półroczy od włącznie 2° 1865 do włącznie 1° 1868 r.
289792 z półrocza 2° 1863 r.
291168 i 291496 z półrocza 1° 1864 r.
291571 z półrocza 2° 1864 r.
293088 z półrocza 2° 1863 r.
296164 z półrocza 2° 1864 r.

Dyrekcja Główna w wykonaniu art. 124 i następnych prawa z d. 1 (13) Czerwca 1825 r. § 213 i następnych prawa z d. 2 (14) Marca 1826 r., oraz art. 48 prawa z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r., wzywa niniejszem każdego, posiadającego którykolwiek z Listów Zastawnych lub kuponów wyżej wymienionych, aby się z takowemi zgłosił do Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie, przed upływem roku jednego, licząc od dnia dzisiejszego; te bowiem z rzeczonych listów Zastawnych i kuponów, z któremi by się w oznaczonym przeciągu czasu nie zgłoszono, za niemające żadnej wartości ogłoszone zostaną, a w ich miejsce duplikaty stronom interesowanym wydane będą.

Jeżeli zaś posiadacz zakwestjonowanego listu lub kuponu, zgłosi się z nim do Dyrekcji Głównej i poszukującemu własności tego listu

lub kuponu, zaprzeczy, to Dyrekcja Główna okazany list lub kupon zatrzyma, okazicielowi wyda świadectwo zatrzymania i o tem poszkodowanego zawiadomi przez woźnego sądowego. W ciągu sześciu miesięcy od daty takiego zawiadomienia żądający wydania duplikatów, winien złożyć Dyrekcji Głównej dowód wydanego pozwu do Sądu Cywilnego i opłaconego wpisu, lub skargi do Sądu karnego o wyrok stanowczy i ostateczny, lub prawomocny, złożyć Dyrekcji Głównej, w lat trzy po tem zawiadomieniu, jeśli sprawa wytoczoną została na drodze Cywilnej, a w lat pięć, jesli poszła na drogę karną, sprawy cywilne tego rodzaju, będą sądzone z rejestru terminów skróconych, a wpis przez powoda opłacony, może być przez pozwanego podniesionym.

Po upływie powyżej oznaczonych terminów, jeżeli wzmiankowane dowody nie będą złożone spór uważać się będzie za niebyły, a Dyrekcja Główna przywróci obieg zakwestjonowanym listom lub kuponom

Warszawa d. 5 (17) Kwietnia 1868 r.
p. o. Prezesa,
Generał-Lejtenant, Gieczewicz.
p. o. Pisarza, Nowosielski.

N. D. *3936. Zarządzający Składem Papieru Banku Polskiego z Fabryki Uprzywilejowanej Jego Cesarko-Królewkkiej Mości w Jeziornie.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych, że Skład Główny Papieru Banku Polskiego z Fabryki w Jeziornie, mieszczący się dotychczas w domu Dobroczynności na Krakowskiem-Przedmieściu. Obecnie w zupełności przeniesiony został do gmachu Banku Polskiego przy ulicy Elektoralnej, wchód przez bramę w dziedzińcu na prawo przy odwachu, gdzie schodki kamienne.

Warszawa d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1868 r.

N. D. 3933. *Надзиратель Акцизнаго Сбора* 21 *Участка Петроковской Губерніи.*

По сдѣланному мною дознанію обнаружено: что патентъ, выданный Ченстоховскимъ Окружнымъ Казначействомъ Іюня 7 дня 1867 г. за N 213/3387 на имя Агаты Рогачь на питейное заведеніе въ деревнѣ Гуткахъ, гмины Ренктовице, Ченстоховскаго уѣзда, срокомъ съ 1 Іюля 1867 г. но 1 Января 1868 г. утраченъ.

Г. Ченстоховъ, Іюня 18 дня 1868 года.
Надзиратель Акцизнаго Сбора
21 Учаска, Лютинскій.

N. D. 3322. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 153 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что выданная 15 Февраля 1868 г. иностранцамъ Бассонъ и Kº привилегія на аппаратъ для смазки осей вагоновъ, передана Гг. Бассонъ и Kº С.-Петербургскому 1-й гильдіи купцу Саломону Юдину.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D 3882 *Trybunał Cywilny w Lublinie.*

W skutek prośby Amelji Dawid w dniu dzisiejszym podanej, oraz na mocy art. 25 prawa o przywilejach i hypotekach z dnia 1 (13) Czerwca 1825 r., podaje do publicznej wiadomości, że dnia 14 (26) Października 1868 r. o godzinie 10 z rana w tutejszej kancelarji hypotecznej przed Pisarzem Ziemiańskim odbędzie się regulacja hypoteczna realności w mieście Lublinie pod Nr. pol. 300 przy ulicy Namiestnikowskiej położonej, dawniej prawem emfiteutycznym przez Klemensa i Domicellę małżonków Olszewskich posiadanej, nateraz przez Amelję Dawid nabytej, wzywa więc wszystkich interesantów, którzy jakiekolwiek prawa rzeczone do nieruchomości tej ściągające się mieć mogą, aby się w oznaczonym terminie osobiście lub przez pełnomocników szczególnie i urzędownie umocowanych zgłosili i wnioski swoje z tytułami prawa ich udowadniającemi, do protokółu Pisarzowi Kancelarji Ziemiańskiej podali, a to pod skutkami art. 154 prawa o hypotekach z roku 1818 zapowiedzianemi.

Lublin d. 15 (27) Czerwca 1868 r.
Michelis.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. *3957. Zarządzający Fabryką Papieru Banku Polskiego w Jeziornie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 10 (22) Lipca r. b. o godzinie 11 przed południem odbywać się będzie w biurze papierni w Jeziornie, głośna in plus licytacja na trzyletnią dzierżawę rybołóstwa.

Bliższe wiadomości dotyczące wadjum złożyć się mającego przy licytacji, jak niemniej warunki, można obejrzeć na miejscu w Jeziornie, oraz w składzie głównym papieru z Jeziorny w Banku Polskim przy ulicy Elektoralnej, od godziny 9 rano do 4 po południu.
H. Segno.

N. D. *3944. Rejent Kancelaryi Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej.*

Na skutek upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 15 (27) Czerwca r. b. Nr. 7241, odbędzie się przed podpisanym Rejentem w mieście Warszawie, przy ulicy Królewskiej w domu pod Nr. 1066 lit. *N.* w dniu 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r. i dni następnych, sprzedaż przez publiczną licytacją ruchomości pozostałych w spadku po Henryku Lue.
Stanisław Zawadzki.

N. D. 3954. Podaję do wiadomości, że w dniu 24 Czerwca (6 Lipca) r. b. o godzinie 11 z rana na targu za Żelazną-bramą, w dniu 25 Czerwca (7 Lipca) r. b. o godzinie 12 w południe na targu Muranów zwanym, w dniu 26 Czerwca (8 Lipca) r. b. o godzinie 12 w południe na targu za Żelazną-bramą zwanym, w dniu 27 Czerwca (9 Lipca) r. b. o godzinie 10 z rana na targu pod trzema Krzyżami, w tymże dniu o godzinie 12 w południa na targu Muranów i w dniu 28 Czerwca (10 Lipca) r. b. o godzinie 11 z rana na targu Stare miasto zwanym, w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości: machoniowie, jesionowe, olszowe, sosnowe, orzechowe i grabowe, jako to: stoły, łóżka, krzesła, szafy, kanapy, fotele, serwantka, fortepian, bufety, baryłki, umywalnik i t. p. różne przedmiota, oraz rozmaite towary, wina i wódki, przez publiczną licytacją sprzedane zostaną.
J. Kurman Komornik.

N. D. 3965. Wiadomo czynię, iż prawnie zajęte ruchomości, kanapa, krzesła, stoły, łóżka, szafy, lustra, zegar, lampy, w Warszawie na targu przed trzema Krzyżami w d. 24 Czerwca (6 Lipca) r. b. o godzinie 11 z rana, przez publiczną licytację sprzedane będą.
Stanisław Nowca Komornik.

N. D. 3945. Ruchomości pozostałe po Józefie z Gilnerów Klawe, jako to: suknie, bielizna, pościel, meble, miedz, mosiądz i różne sprzęty pokojowe i kuchenne, na żądanie stron interesowanych i z mocy upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego tutejszego, przedane zostaną przez licytację publiczną w Warszawie, w domu pod Nr. 1659/60 przy ulicy Mokotowskiej, w dniu 24 Czerwca (6 Lipca) r. b. o godzinie 4 z południa przed podpisanym Rejentem rozpocząć się mającą.
M. Rapacki Rejent.

N. D. 3952. W dniu 24 Czerwca (6 Lipca) 1868 r. o godzinie 10 z rana i 12 w południe na targu około trzech Krzyży (Aleksandryjski) zwany, meble różne machoniowe j jesionowe, lustra, zegary, samowar, warsztaty stolarskie i t. p., w dniu 25 Czerwca (7 Lipca) t. r. o godzinie 10 z rana i 12 w południe na targu Muranów zwanym, meble różne machoniowe i jesionowe, lustra, samowar, fortepian machoniowy i t. p., w dniu 26 Czerwca (8 Lipca) t. r. o godzinie 10 z rana na targu Sewerynów zwanym, szafy sklepowe, bufet, lustra, krzesła, fotele, łóżko i t. p. w Warszawie, jako prawnie zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedanemi zostaną.
Jan Orłowski Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 3901.

Довожу до свѣденія моихъ кредиторовъ, что будутъ уплачены **векселя** и расписки, только тѣмъ изъ кредиторовъ на имя которыхъ расписки и векселя были лично мною выданы и находятся у нихъ въ рукахъ, переданные же другимъ по надписи или довѣренности, таковые **векселя** и росписки платить **не обязуюсь.**

Отставной Гвардіи. Полковникъ,
Петръ-Адамовъ, **Ноинскій.**
(2—9790.)

W Drukarnji Rządowej, Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury. *DODATEK.*

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 3943. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Do ukończenia postępowania spadkowego po Izabeli z Miszewskich Gregorowicz wdowy, jako wierzycielce sumy rs. 6 957 kop. 78¼ na dobrach Cmieszew w b. Okręgu Gostyńskim położonych ubezpieczonej, wyznacza się termin w d. 18 (30) Września 1868 r. w kancelarji hypotecznej w Warszawie.

Jan Jasiński.

N. D. 3959 *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po śmierci: 1. Mateusza Kryst co do współwłasności nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 401 i 402 położonej i sum na nieruchomościach w Kaliszu, Nr. 401 i 402 rsr. 1,200, Nr. 353 rsr. 900 w dziale IV pod Nr. 4, Nr. 3 rsr. 877 kop. 5 w dziale IV ad Nr. 2, 3, ad *e*, Nr. 42 rsr. 540 w dziale IV ad 1 i na dobrach Kostrzyce z Szadkowskiego rsr. 750 i rsr. 1.500 pod Nr. 21 i 24 zahypotekowanych; 2. Kazimierza Modlińskiego co do dwóch sum na dobrach Zawady z Szadkowskiego, a mianowicie pod Nr. 5*a*. co do współwłasności sumy rsr. 1,500 i pod Nr. 15*b*. rsr. 2,850 zahypotekowanych; 3 Bertrama Rappard co do tytułu współwłasności dóbr Cieciołow A. z Powiatu Wieluńskiego; 4. Kornelli Rappard co do dwóch sum na dobrach Cieciołów A. z Powiatu Wieluńskiego w dziale IV zahypotekowanych, to jest pod Nr. 20, z większej sumy rsr. 10,800 resztującej rsr. 3,755 kop. 88½ i pod Nr. 22 rsr. 1,544 kop. 61½, otworzyły się spadki, do regulacji których, wyznacza się termin na dzień 16 (28) Grudnia 1868 r. w Kancelarji Hypotecznej.

Kalisz d. 5 (17) Czerwca 1868 r.

Teofil Józef Kowalski.

N. D. 3958. *Pisarz Sądu Pokoju w Lubartowie.*

Z powodu nastąpionej śmierci Chaima Hersza Rabinowicza Rubinsztejna, właściciela domu w mieście Lubartowie przy ulicy Rynek pod Nr. 16 położonego, ogłasza się postępowanie spadkowe, którego termin regulacyjny na dzień 31 Grudnia (12 Stycznia) 1868/9 roku oznaczony został.

Lubartów d. 12 (24) Czerwca 1866 r.

K. Bochyński.

N. D. 1287.

Послѣ смерти Казимира Стажинскаго, служившаго разсыльнымъ въ Варшавскомъ Почтамтѣ умершаго 22 юля 1866 г. въ Варшавѣ остался капиталъ состоящій въ движимости инвентаремъ служебнымъ въ день 15 (27) Ноября 1867 г. составленнымъ, всего состоящей на сумму 180 руб. сер представленные въ залогъ въ Почтовое Управленіе въ Царствѣ Польскомъ, но какъ законные наслѣдники этаго капитала не явились, то по смыслу статьи 7 и 770 к. ц. ф ниже подписавшійся, какъ защитникъ Агнешки Стерниковской, жены умершаго Казимира Стажинскаго вызываетъ наслѣдниковъ, которые могли бы быть признаны законными по Казимѣрѣ Стажинскомъ, чтобы таковые въ теченіи 6-ти мѣсяцевъ со дня перваго объявленія въ настоящей газетѣ о себѣ предявили съ законными на то доказательствами въ надлежащее судебное мѣсто по исечеіи же сего времени Агнешка съ Стерниковскихъ Стажинска войдетъ съ провьбою въ Варшавскій Гражданскій Трибуналъ о признаніи ее наслѣдницею оставшагося послѣ мужаея, капитала.

Варшава 16 (28) дня Февраля 1868 г.

Максемиліянъ Гаевской, Адвокатъ.

* * *

Po Kazimierzu Starzyńskim Woźnym Pocztowym w dniu 22 Lipca 1866 r w Warszawie zmarłym pozostał spadek składający się z ruchomości inwentarzem urzędowym na dniu 15 (27) Listopada 1867 r. sporządzonym szczegółowo objętych i ze sumy rsr. 180 złożonej na kaucję w Zarządzie Poczt w Krolestwie Polskiem. Ponieważ do spadku tego spadkobiercy porządkowi dotąd się nie zgłosili w myśl więc Art. 7 i 770 K. C. F. podpisany jako obrońca Agnieszki z Sternikowskich Starzyńskiej, zmarłego Kazimierza Starzyńskiego małżonki, wzywa interesentów i wierzycieli tych którzy się za spadkobierców Kaźmierza Starzyńskiego poczytywali ażeby w przeciągu 6 miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia w niniejszej gazecie gdzie z prawa należy zgłosili i prawa swoje udowodnili, po upływie bowiem powyższego czasu Agnieszka z Sternikowskich Starzyńska wniesie do Trybunału Cywilnego w Warszawie żądanie o wprowadzenie siebie w posiadanie rzeczonego spadku jako krewnych porządkowych niemającego.

Warszawa dnia 16 (28) Lutego 1868 r.

Maksymiljan Gajowski, Adwokat.

LICYTACJE

N. D. 3920. *Bank Polski.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w sali posiedzeń Banku Polskiego w dniu 18 (30) Lipca 1868 r. o godzinie 12 w południe odbywać się będzie licytacja in minus przez rozpieczętowanie złożonych deklaracji na przewózkę do Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku torfu, uprodukować się mającego w torfiarni Dzikowskiej, Okręgu Lipnowskim Gubernji Płockiej położonej, a to w ciągu lat 4 to jest: w latach 1868 1872, corocznie od 1500 do 2000 sążeni kub m. R. po 343 stóp kub.

Przewózka tego torfu uskuteczniona być ma, albo zimową porą po lodzie, jeżeli przejazd będzie bezpiecznym, albo w razie przeciwnym, torf winien być dowożonym do brzegów Wisły, spławionym, a następnie zwiezionym do zakładu, bez przeładowania na jednych i tych samych furach pod odpowiedzialnością za brak i uronienie lub uszkodzenie torfu.

Cena do licytacji in minus, ustanawia się na rsr. 5 kop. 11¾, wyraźnie rubli srebrem pięć kopiejek jedenaście i trzy czwarte, od jednego sażenia kub. miary rosyjskiej.

Do licytacji wymagane jest wadjum rsr. 895, zaś kaucja do samej dostawy rsr. 1,492 w gotowiźnie, lub papierach publicznych procentowych. Z należytości za zwózkę torfu przypadającej, potrącony będzie procent 1% na fundusz stowarzyszenia górniczego, wedle obowiązujących przepisów.

Bliższe warunki dotyczące zwózki torfu, przejrzane być mogą każdodziennie wyjąwszy świąt w biórze Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego i w biurze Naczelnika Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku.

Mający chęć podjęcia się tej zwózki, winni są złożyć lub nadesłać pocztą franco, przed oznaczonym terminem deklaracje opieczętowane podług poniższego wzoru bez skrobań, przekreśleń i poprawek napisane.

Deklaracje takowe przyjmowane będą do dnia 18 (30) Lipca r. b. do godziny 12 w południe. Kontrakt zaś zawartym będzie z podejmującym się przewózki za najniższą cenę.

Warszawa dnia 18 (30) Czerwca 1868 r.

Vice-Prezes,

Rzeczywisty Radca Stanu Roguski.

Naczelnik Kancelarji Makulec.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Banku Polskiego z dnia 18 (30) Czerwca 1868 r. ja niżej podpisany składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się torf ukopany, w torfiarni Dzikowskiej, w Okręgu Lipnowskim Gubernji Płockiej położonej, przewieść do Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku pod warunkami licytacyjnemi dokładnie mi znanemi i w terminach temiż oznaczonych, za cenę (wypisać literami) od sażenia kubicznego m. r poddając się wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym. Dołączam dowód na złożone wadjum w kasie Banku w kwocie rubli srebrem ośmset dziewięćdziesiąt pięć, po które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam się zgłoszę.

Mieszkam w N.

Pisałem w N. dnia N.

(podpis)

Adres:

„Do własnych rąk Prezesa Panku Polskiego." Deklaracja na przewózkę torfu z Dzikowa do Zakładu Warzelni Soli Ciechocinku.

N. D. 3932. *Bank Polski.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w d. 17 (29) Lipca r. b. o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie w sali posiedzeń Banku Polskiego licytacja przez opieczętowane deklaracje, złożyć się mające na dostawę obręczy leszczynowych, do Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku, na trzy lata: 1869, 1870 i 1871, po 10000 kóp rocznie, czyli w ogóle 30000 kóp

Cena do licytacji in minus, ustanawia się na kop. 24½ za kopę, licząc w to wartość materjału z dostawą, kontrakt zawartym będzie z podejmującym się dostawy za najniższą cenę. Z należytości przypadającej potrącony będzie 1% na fundusz stowarzyszenia górniczego.

Vadium wymagane jest rsr. 245, a kaucja rsr. 612, w gotowiźnie lub w papierach krajowych procentowych

Bliższe warunki dotyczące się dostawy, przejrzeć można każdodziennie prócz dni świątecznych w biurze Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego, oraz w biurze Naczelnika Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku.

Mający chęć podjęcia się tej dostawy, winni są przed oznaczonym terminem do licytacji, złożyć lub nadesłać franco pod adresem poniżej wymienionym, deklaracją opieczętowaną napisaną według poniższego wzoru bez przekreślań i poprawek.

Deklaracje takowe przyjmowane będą do dnia 17 (29) Lipca r. b. do godziny 12 w południe.

Vice-Prezes,

Rzeczywisty Radca Stanu Roguski.

Naczelnik Kancelarji J. Makulec.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Banku Polskiego z dnia składam niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się dostarczyć Zakładowi Warzelni Soli w Ciechocinku obręczy leszczynowych do wyrobu beczek solówek, zdatnych w zupełnie dobrym gatunku przez trzy lata: 1869, 1870 i 1871, po 10000 kóp każdego roku, czyli w ogóle kóp 30000, za wynagrodzeniem kopiejek (wypisać cenę literami) za kopę. W dostawie tej zastosuję się jak najściślej do warunków licytacyjnych które mi są wiadome. Kwit Kasy na złożone wadjum w kwocie rsr. 245 w załączeniu składam, po które to wadjum gdybym się przy dostawie nie utrzymał, sam się zgłoszę.

Mieszkam w N.

Pisałem w N. dnia N.

(podpis)

Adres:

„Do własnych rąk Prezesa Banku Polskiego w Warszawie. Deklaracja na dostawę obręczA do Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku."

N. D. 3954. *Rząd Gubernjalny Petrokowski.*

Z powodu spełzłej bezskutecznie w terminie 18 (30) Czerwca r. b. licytacji na dostawę w ciągu lat trzech, drzewa opałowego, świec, słomy i oleju, dla wojsk, osób, biór i zakładów wojskowych w Guberbji Petrokowskiej. Rząd Gubernjalny Petrokowski, podaje do powstechnej wiadomości, że na dostawę powyższą, odbędzie się 1 (13) Lipca t r. w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego, powtórna licytacja w skróconym terminie, na warunkach i od cen objawionych w pierwiastkowem ogłoszeniu.

Petroków dnia 18 (30) Czerwca 1868 r.

N. D. 3689. *Ломжинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ къ всеобщему свѣдѣнію, что 28 Іюня (10 Іюля) сего года въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ Управленіи Начальника Грубешовскаго Уѣзда, публичные аукціонные торги на аренду съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 г. по такое же число 1869 г. поступившаго въ казну послѣ Замосткой инфулаціи имѣнія Матче, именно же, фольварочныхъ въ ономъ земель, водяной мельницы, амбара при рѣкѣ Бугѣ и рыбной ловли на прудахъ и на р. Бугѣ.

Торги начнутся отъ суммы 655 р. 40 к. арендного чинша кромѣ податей, кои арендаторъ обязанъ будетъ уплачивать особо, въ опредѣленные для того сроки.

Желающіе торговаться должны представить въ окружное казначейство вадіяльный залогъ въ суммѣ 164 рубля.

Прочія арендныя условія, могутъ быть пересмотриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ имуществъ Люблинскаго Губернскаго Правленія и въ Управленіи Начальника Грубешовскаго Уѣзда ежедневно съ 9 часовъ утра до 2 часовъ по полудни съ исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Люблинъ, 4 (16) Іюня 1868 года.

На подлинникѣ (подп.): Асесоръ Отдѣленія, Шмидтъ.

Дѣлопроизводитель, Влодарскій.

N. D. 3858. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что на основаніи отношенія Финансоваго Управленія Царства Польскаго отъ 19 Апрѣля 1868 г. за N. 14720 и по резолюціи Г-на Вице-Губернатора отъ 10 (22) Іюня 1868 г., пятаго (семьнадцатаго) Іюля 1868 г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ Управленіи Начальника Холмскаго Уѣзда аукціонные торги (n plus) на аренду, на три года пропинаціоннаго дохода на крестьянскихъ земляхъ въ деревнѣ Кровица и Седлищки.

Главнѣйшія условія для торговъ на означенную аренду суть слѣдующія:

1. Сказанный пропинаціонный доходъ отдается въ арендное содержаніе на три года то есть съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 г. по такое же число 1871 года, со всѣми доходами, равно правами и обязанностями какія имѣетъ по оному казна Царства.

2. Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны представить въ Окружное или Губернское казначейство вадіальный залогъ въ суммѣ 37 руб. 69½ коп. соразмѣрной ¼ части суммы назначенный для торговъ.

3. Означенный пропинаціонный доходъ, остается за предложившимъ на торгахъ самую высшую за оный сумму и вадіяльный его залогъ удерживается до представленія имъ надлежащаго залога по арендѣ.

4. Арендаторъ по поводу позднаго вступленія въ аренду, не будетъ имѣть права простирать претензіи къ казнѣ.

Прочія подробныя условія на аренду пропинаціоннаго дохода въ деревнѣ Кровица и Сѣдлищки могутъ быть пересмотриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Люблинскаго Губернскаго Правленія, или въ Управленіи Начальника Холмскаго Уѣзда, ежедневно съ 9-ти часовъ утра до 2 часовъ по полудни, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Люблинъ, 14 (26) Іюня 1868 г.

На подлинномъ подписали:

Асесоръ Отдѣленія, Шмидтъ.

Дѣлопроизводитель, Влодарскій.

N. D. 3872. *Варшавское Крѣпостное Инженерное Управленіе.*

При Варшавскомъ Крѣпостномъ Инженерномъ Управленіи 28 Іюня въ 11 часовъ утра назначаются публичные торги безъ переторжки на продажу, въ сломку ветхихъ строеній, въ Уланскихъ казармахъ Павиліона подъ N. 336, трехъ отходныхъ мѣстъ подъ N. N. 356, 357 и 922, и въ Кирасирскихъ казармахъ двухъ навѣсовъ подъ NN. 435 и 436.

Строенія эти желающіе могутъ осмартивать ежедневно отъ 10 часовъ утра до 2 по полудни, по указанію Смотрителя Уланскихъ и Кирасирскихъ казармъ, Колежскаго Асесора Глотова.

Условія на продажу упомянутыхъ строеній можно читать отъ 10 часовъ утра до 2 по полудни въ Варшавскомъ Крѣпостномъ Инженерномъ Управленіи Цитадели.

Г. Варшава, 17 Іюня 1868 г.

Завѣдывающій Варшавскимъ Крѣпостнымъ Инженернымъ Управленіемъ,

Инженеръ,

Подполковникъ, (. . . . . .)

N. D. 3935. *Влоцлавское Лѣсное Управленіе.*

Такъ какъ троекратные торги на продажу лѣсосѣкъ назначенныхъ на 1868 г. по неявкѣ покупщиковъ неоостоялись, то Лѣсное Управленіе на основаніи предписанія Финансоваго Управленія отъ 4 Мая с. г. за N. 7061/2932, симъ объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что 16 (28) Іюля с. г. въ 10 часовъ утра въ канцеляріи здѣшняго Управленія Влоцлавскаго Уѣзда въ деревни Сухійкержъ, будутъ производиться публичные торги на продажу лѣсосѣковъ съ 1868 г. отъ пониженной суммы на ¼ часть именно:

Въ дачѣ Руда отъ суммы 378 рублей 40 коп.

Въ дачѣ Смолярске отъ суммы 673 руб. 17 коп.

Въ дачѣ Куково отъ суммы 648 руб. 83 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны представить залоги, наличными деньгами или другими гарантированными Правительствомъ принимаемыми въ залоги бумагами, въ размѣрѣ 1/10 части вышеозначенныхъ суммъ. Удержающійся при торгахъ обязанъ дополнить представленный имъ залогъ до 1/10 части суммы предложенной имъ на торгахъ, который будетъ храниться въ казнѣ до времени исполненія покупщикомъ всѣхъ условій заключеннаго съ нимъ контракта. Залоги же представленные прочими лицами участвовавшими въ торгахъ, возвращены имъ будутъ немедленно по окончаніи торговъ. Подробныя условія къ симъ торгамъ могутъ быть пресмотрѣны ежедневно, кромѣ праздничныхъ дней въ Лѣсномъ Управленіи, а мѣстная стража укажетъ желающимъ лѣсъ выставленный въ продажу.

д. Сухійкержъ, Іюня 19 дня 1868 г.

Старшій Надлѣсничій Швейковскій.

N. D. 3681. *Петрокоское Лѣсное Управленіе.*

Исполняя предписаніе Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 18 (30) Мая сего года за N. 2883 обезпеченные разпоряженіемъ Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 15 Апрѣля с. г. за N. 3486/1519, Лѣсное Управленіе объявляетъ во всеобщее, что 3 (15) Іюня с. г. то есть въ Середу въ Петроковскомъ Лѣсномъ Управленіи въ дер. Любень въ 14 верстъ отдаленнаго отъ Губернскаго города Петрокова, производиться будотъ гласный публичный торгъ на продажу дровянаго лѣса находящагося въ лѣсосѣкахъ здѣшняго лѣсничества, отъ пониженной на ¼ часть оцѣночной суммы, а именно:

1. Въ участкѣ Любень въ лѣсосѣкахъ N. 15 съ 1863 г., начиная отъ суммы 72 р. 38½ коп.

2. Въ участкѣ Стобница въ завѣденныхъ лѣсосѣкахъ N. 15 съ 1863 г., начиная отъ суммы 95 руб. 85 коп.

Продажа вышесказаннаго лѣса производиться будетъ отдѣльно съ каждаго участка, всякій желающій приступить къ торгамъ долженъ представить залогъ равнющійся $^1/_{10}$ часть оцѣночной суммы.

О другихъ торговыхъ условіяхъ дознатся можно ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ дней въ Лѣсномъ Управленіи и лѣсъ продаваемый осмотрить по оказанію Лѣсной Стражи.

дер. Любень, 24 Мая (5 Іюня) 1868 г.

Старшій Надлѣсничій, (......).

* * *

Wykonywając Reskrypt Rządu Gubernjalnego Petrokowskiego z dnia 18 (30) Maja r. b. Nr. 2883 opierający się na rozporządzeniu Zarządu Finansów Królestwa Polskiego z dnia 15 Kwietnia r. b. Nr. 3486/1519, Urząd Leśny podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 3 (15) Lipca r. b. to jest w środę w biórze Urzędu Leśnego Petroków we wsi Lubieniu o mil dwie od Miasta Gubernjalnego Petrokowa położonego, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż browarki znajdującej się w zaległych cięciach Leśnictwa tutejszego o 1/4 część sumy szacunkowej obecnej a mianowicie:

1. Z obrębu Lubień cięć N-mer 15 zaległego za rok 1863 poczynając od sumy rs. 72 kop. $38^1/_2$

2 Z obrębu Stobnica cięć N-mer 15 zaległego za rok 1863 poczynając od sumy rsr. 95 kop. 85.

Sprzedaż powyższego drzewa odbywać się będzie oddzielnie z każdego obrębu, każdy przystępujący do licytacji winien złożyć kaucją $^1/_{10}$ część sumy szacunkowej, o innych warunkach dowiedzieć się można każdego dnia z wyjątkiem świąt i dni galowych w Urzędzie Leśnym jak niemniej obejrzeć drzewo wystawiające się na sprzedaż, które służba leśna okaże na gruncie.

Lubień d. 24 Maja (5 Czerwca) 1868 r.

Nadleśniczy starszy, (......).

N. D. 3949. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K P. S., wiadomo czyni: iż na żądanie Teofila i Kunegundy małżonków Bilek, męża Podleśnego w lasach należących do Księztwa Łowickiego, w osadzie Strzelno w Okręgu Brzezińskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 511 przy ulicy Podwal w Warszawie zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 356 kop. 97, z procentem 5%, od dnia 9 (21) Czerwca 1862 r. liczącym się, kosztów procesu rs. 75, kosztów wyjęcia i doręczenia wyroków rs. 24 kop. 57, wreszcie kosztów egzekucyjnych rs. 5 kop. 20 i dalszych od Konstantego Otockiego dawniej a obecnie od Wiktora Jasińskiego Obrońcy Sądowego w mieście Brezinie także zamieszkałego, oraz Mateusza i Agnieszki z Piaskowskich małżonków Kurczewskich, obywateli we wsi Mrodze Górnej Powiecie Rawskim zamieszkałych, wszystkich właścicieli części szlacheckich we wsi Mrodze Górnej Morzyczczyzną i Zgóreczczyzną zwanych, oraz Kolonji Józefów we wsi Mroga Górna parafji Breziny Gminie Mroga Dolna w Okręgu Brzezińkim Powiecie Rawskim Gubernji Warszawskiej położonych, protokólem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 19 Listopada (1 Grudnia) 1866 roku sporządzonym, w drodze Sądowej przymusowego wywłaszczenia, zaaresztowane zostały,

CZĘŚCI SZLACHECKIE

Morzyczczyzna z kolonji Józefów, Zgóreczczyzna we wsi Mroga Górna parafji Breziny Gminie Mroga Dolna w Okręgu Brezińskim Powiecie Rawskim Gubernji Warszawskiej, pod Okręgiem Sądu Pokoju w Brzezinie położone, prawem własności dawniej do Konstantego Otockiego a obecnie do Wiktora Jasińskiego, oraz Mateusza i Agnieszki małżonków Kurczewskich należące i w tychże posiadaniu pozostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości około włók 4 mające

Na częściach do Wiktora Jasińskiego należących znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom parterowy z drzewa słomą kryty z kominem murowanym.
2. Dół piwniczny kamieniem polnym obmurowany bez dachu,
3. Dziedziniec płotem z żerdzi otoczony z dwoma wjazdami.
4. Ogród warzywny w którym znajduje się pięć drzewek owocowych.
5. Kloska z drzewa deskami kryta.
6. Stodoła z drzewa słomą kryta.
7. Stodoła z oborą słomą kryta.
8. Plac z łąką około 2 mórg mający.
9 Łąka około 200 prętów kwadratowych mająca.
10 Rola zwana dział około 20 mórg trzystuprętowych obejmująca.
11. Siedm i pół morgi roli posiada Franciszek Piorkowski kolonista kolonji Józefów, sposobem czynszowym za opłatą czynszu po kop. 50 z morgi.
12. Części roli mórg 4 prętów kwadratowych 30 obejmująca, Antoni i Anna małżonkowie Bentz koloniści w kolonji Józefów zamieszkali posiadają.
13. Działek roli około $1^1/_2$ morgi mający.
14. Działek roli 1 morgę mający.
15. Działek zwany Cegielnia 4 morgi roli a łąki około 1 morgę obejmujący.
16. Dział roli Poprzecki zwany około 2 morgi obejmujący

Opisana dopiero część roli przez akt daty 11 (23) Lipca 1863 r., przed Michałem Lewickim Regentem Okrygu Brezińskiego sprzedaną została przez Konstantego Otockiego małżonkom Kurczewskim.

KOLONJA JÓZEFÓW.

Część gruntu około $41^1/_2$ morgi, jest w posiadaniu czynszowników sześciu, z imion i nazwisk oraz ilość gruntu posiadających po szczególe w akcie zajęcia wymienionych. Grunta te i budynki jak niemniej role przez Piorkowskiego i Bentzów posiadane, Najwyższym Ukazem mają być uwłaszczone, lecz dotąd w tym względzie decyzji stanowczej eiż nie mają.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych części Szlacheckich Morzyczczyzna z kolonją Józefów i Zgóreczczyzna, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 511 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I-m złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Wiktorowi Slusarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Brezinie w m. Brezinie urzędującemu, na ręce własne.
2. Marcinowi Gniotek wójtowi gminy Mrogi Dolnej, do której części Szlacheckie Morzyczczyzna z kolonją Józefów i Zgóreczczyzna należą, we wsi Mroga Dolna urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 11 (23) Stycznia 1867 r.

Wniesiono do akt hypotecznych Mroga Górna a raczej nieruchomości wyżej opisanej w Brezinie d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zasztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N. 549 o godzinie 10 z rana d 5 (17) Czerwca 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ksawery Chraszczewski Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 11 (23 Kwietnia 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali Ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 11 (23) Kwietnia 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 5 (17) Czerwca, 19 Czewca (1 Lipca) i 3 (15) Lipca 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, sprzedaży części Szlacheckiej Mroga Górna zwanej, w Okręgu Brezińskim Gubernji Warszawskiej położonej, Trybunał wyrokiem dnia 3 (15) Lipca 1867 roku zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 7 (19) Sierpnia 1867 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w wydz. I. przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 300, a w terminie ostatecznym od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 6 (18) Lipca 1867 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórki.

W terminie powyższym Wiktor Jasiński nabywca w czasie toczącej się subhastacji części Szlacheckiej Mroga Górna zwanej, wystąpił z akcją o nieuważnienie całego postępowania subhastacyjnego i Trybunał wyrokiem swym w dniu 7 (19) Sierpnia 1867 r. zapadłym, postępowanie subhastacyjne poczynając od zajęcia zniósł. Teofil i Kunegunda małżonkowie Bilek ekstrachenci egzekucji, od powyższego wyroku Trybunału odwołal się do Sądu Apelacyjnego i Sąd Apelacyjny wyrokiem dnia 12 (24) Marca 1868 r. zapadłym, wyrok Trybunału uchylił. Następnie małżonkowie Bilek po doręczeniu w kopjach wyroku Sądu Apelacyjnego dłużnikom, zyskali wyrok Ilacyjny Trybunału w dniu 13 (25) Czerwaa 1868 roku zapadły, wyznaczający nowy termin do przygotowawczego przysądzenia części Szlacheckiej Mroga Górna zwanaj na dzień 15 (27) Lipca 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w wydziale I. Licytacja w tym terminie zacznie się od sumy rs. 300, w terminie zaś ostatecznym od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych sporządzić się mianą wynalezionego.

Warszawa d. 18 (30) Czerwca 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

N.D. *3948. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie*

Stosownie do art. 682 K. P. S wiadomo czyni, iż na żądanie Henryka Mejlert kupca, w Warszawie pod Nr. 2675 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs 1,800, z procentem prawnym od dnia ostatniego kwitu i kosztami egzekucyjnemi od Szczepana Zatońskiego obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 712 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 2675 zamieszkałego, i zamieszkanie prawne obrane mającego, protokółem Władysława Popławskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod dniem 21 Grudnia (2 Stycznia) 1867/8 r sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaareszowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 712 przy ulicy Leszno, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, w Cyrkule Policyjnym V i VI, a Administracyjnym IV, V i VI, w gminie Magistratu miasta Warszawy, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się corocznie na Sw. Marcin rsr. 3 kop. $77^1/_4$ czynszu, położona, prawem własności do Szczepana Zatońskiego obywatela, w Warszawie pod Nr. 2675 zamieszkałego, należąca, w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadr. 1600 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica masiw murowana, o piwnicach sklepionych, parterze, pierwszem piętrze i facjatach nad dach, który dachówką kryty wyprowadzonych. jest 2 kominy murowane.
2. Oficyna masiw murowana, o parterze jednem piętrze i facjatkach, nad dach której karpiówką kryty, jest wyprowadzonych 3 kominy murowane.
3. Oficynka parterowa murowana blachą kryta, o jednym kominie murowanym nad dach wyprowadzonym.
4. Szopa pod jednym dachem z oficynką ad 3-o blachą krytym, drewniana.
5. Zabudowanie w pruski mur postawione, na wozownie i stajnie przeznaczone, gontami kryte.
6. Zabudowanie drewniane dachówką karpiówką kryte, o jednym kominie murowanym, w którem mieści się siedm komórek i stancja stróża
7. Zabudowanie, parter w pruski mur tynkowany, a pierwsze piętro drewniane, na komórki przeznaczone mające, dachówką karpiówką kryte, kominek żelazny wystający mające, parter tego zabudowania jest mieszkalny.
8 Kloaki drewniane gontami kryte, o 5 sedesach.
9. Smietnik drewniany przystawiony, do zabudowania ad 5 opisanego.
10. Pompa drewniana z korbą żelazną.
11. Podwórze w części brukowane kamieniem polnym z rynsztokami.

W nieruchomości tej prócz rządzcy i stróża, zamieszkuje jeszcze 19 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu-uiszczających, w akcie zajęcia po szczególe wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-zm złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. W. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 27 Grudnia (8 Stycznia) 1867/8 roku

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie pod Nr. 712 położonej, w dniu 28 Grudnia (9 Stycznia) 1867/8 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 9 (21) Kwietnia 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ksawery Chraszczewski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 10 (22) Stycznia 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 10 (22) Stycznia 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach: 9 (21) Kwietnia, 23 Kwietnia (5 Maja) i 7 (19) Maja 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych sprzedaży nieruchomości Nr. 712 w Warszawie położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 7 (19) Maja 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia wyż wymienionej nieruchomości na dzień 10 (22) Czerwca 1868 r. godzinę 10 z rana. który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych sporządzić się mianą wynalezionego.

Warszawa dnia 15 (27) Maja 1868 roku.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 712 w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Ksaweremu Chraszczewskiemu Patronowi za sumę rsr. 3,000 i Trybunał wyrokiem daty 10 (22) Czerwca 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży rzeczonej nieruchomości na dzień 3 (15) Września 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zaczynać się będzie od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych sporządzić się mianą wynalezionego

Na wadjum złożyć należy sumę rsr. 1,500.

Warszawa dnia 18 (30) Czerwca 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu Zgórski.

D. *3951. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Eufrozyny z Cisowskich po Walentym Sokołowskim urzędniku pozostałej wdowy, z własnych funduszów utrzymującej się w Warszawie pod Nr. 1373 zamieszkałej, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kokelego Obrońcy przy b. Radzie Stanu w Warszawie pod Nr. 647/8 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 3,750 z procentem po 5% od dnia 14 (26) Maja 1866 r. i kosztów od Juljana z Hakebejlów Teofila Nowosielskiego, urzędnika Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu żony, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1582 lit. *D.* położonej, tamże zamieszkałej, protokółem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie dnia 3 (15) Października 1867 r. sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną została na przymuszoną sprzedaż.

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Jerozolimskiej pod Nr 1582 lit. *D.* na gruncie dziedzicznym, w gminie Magistatu miasta Warszawy, w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym IX. w jurisdykcji Sądu Pokoju wydziału III. w Warszawie położona prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Juljanny z Hakebejlów Teofila Nowosielskiego żony należąca, w posiadaniu tejże zostająca, osobną księgę wieczystą mająca, dochodzoną sumą hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadratowych 4,212 mająca.

Na gruncie powyższej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Kamienica frontowa masiv murowana, o parterze i jednem piętrze, z piwnicą, dachówką holenderką kryta, cztery kominy murowane mająca.
2. Oficyna murowana o parterze, dachówką holenderką kryta, dwa kominy murowane mająca, z przystawką drewnianą w słupy murowane, z prawej strony podwórza stojąca.
3. Oficyna poprzeczna, o parterze, murowana, lewą ścianę w części drewnianą mająca, dachówką karpiówką kryta, o dwóch kominach murowanych
4. Komórki drewniane w słupy, deskami kryte
5. Kloaka z drzewa gontami kryta.
6. Komórki z drzewa na dwóch słupach murowanych dachówką holenderką kryte.
7. Komórka z drzewa dachówką holenderką kryta.
8. Wozownia i stajnia z drzewa, na dwóch słupach murowanych, dachówką holenderką kryte.
9. Zabudowanie drewniane na pięciu słupach murowanych, dachówką karpiówką kryta, trzy wozownie, dwie stajnie i jedną oborą w sobie mieszczące.

10. Dwa podwórza, jedno niebrukowane, ze studnią drzewem cembrowaną i wachadłem żelaznem, z pompą drewnianą drugie zabrukowane.

W nieruchomości tej jest 11 lokatorów, z imion i nazwisk oraz ilość uiszczanego czynszu w akcie zajęcia wymienionych, a oprócz tego jeden lokal zajmuje egzekwowana dłużniczka.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kokeli Obrońcy przy b. Radzie Stanu w Warszawie pod Nr. 647/8 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1 JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Stefana Mitraszewskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie, pod Nr. 40) urzędującemu, do rąk własnych samemu.

Obudwom dnia 11 (23) Października 1867 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 21 Października (2 Listopada) 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 5 (17) Stycznia 1868 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kokeli Obrońca przy b. Radzie Stanu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 3 (15) Listopada 1867 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na Tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 3 (15, Listopada 1867 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1582 lit. *D.* położonej, w dniach 5 (17) Stycznia, 19 (31) Stycznia i 2 (14) Lutego 1868 r. Trybunał Cywilny Warszawski wyrokiem w dniu 2 (14) Lutego 1868 r. wydanym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 4 (16) Marca 1868 r. godzinę 10 z rana które się odbędzie na jawnej audjencji tegoż Trybunału w wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń w gmachu pod Nr. 549 przy placu Krasińskim.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 5.000 które popierająca sprzedaż w terminie tym postąpi w terminie zaś ostatecznego przysądzenia rospoczętą będzie od szacunku z kontraktu ostateczznego nabycia, lub też od od $^2/_3$ części taksy sądowej, o ile by takowa nakazaną i sporządzoną została.

Warszawa d. 5 (17) Lutego 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski

W terminie wyż rzeczonym odbyte zostało przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 1582*d.* w Warszawie położonej, na skutek którego, Trybunał nieruchomość tę popierającemu sprzedaż Józefowi Kokelemu Obrońcy przy b Radzie Stanu za sumę rsr. 5,000 przysądził i wyrokiem w tymże dniu 4 (16) Marca 1868 r. wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczył na dzień 18 (30) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 z rana, które się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego wydziału I w Warszawie pod 549 na placu Krasińskich.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 16,200, jako ceny ostatniego nabycia.

Vadium wynosi rsr. 2.000.

Warszawa d. 12 (24) Marca 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu Zgórski

Termin powyższy nie został odbytym, z powodu odwołania się przez wywłaszczoną dłużniczkę od wyroku Trybunału Cywilnego Warszawskiego z dnia 4 (16) Marca 1868 r. na skutek którego, wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 21 Marca (2 Kwietnia) r. b. wyrok Trybunału wyżej z daty powołany uchylony, a strony po rozsądzenie sporu przez Juljanne Nowosielską wyniesionego, przed Trybunał odesłane zostały. Trybunał zaś Cywilny Warszawski, wyrokiem ilacyjnym z dnia 15 (27) Maja 1868 r. nowy termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 12 (24) Czerwca 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału w Warszawie pod Nr. 549.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia rozpocznie się od sumy rsr. 5,000 którą popierająca sprzedaż w terminie tym postąpi, w terminie zaś ostatecznego przysądzenia, od szacunku z kontraktu ostatecznego nabycia, lub też od $^2/_3$ części taksy sądowej, gdyby takowa nakazaną i sporządzoną została.

Warszawa dnia 16 (28) Maja 1868 roku.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie wyż rzeczonym, Trybunał nieruchomości Nr. 1582*d* w Warszawie położoną, Józefowi Kokelemu Obrońcy przy b Radzie Stanu za sumę rsr 5,000 przygotowawczo przysądził i wyrokiem w tymże dniu 12 (24 Czerwca 1868 r. wydanym termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczył na dzień 12 (24 Września 1868 r godzinę 10 z rana, które się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego wydziału I. w Warszawie pod Nr. 549, a licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 16,200 jako ceny ostatniego nabycia, lub też od $^1/_3$ części taksy sądowej, gdyby takowa nakazaną i sporządzoną została

Vadium wynosi rsr 2,000.

Warszawa d 20 Czerwca 2 Lipca) 1868 r.

Pisarz Trybunału.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 3950. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Scholastyki z Piaseckich Łastowieckiej, wdowy, z własnych funduszów utrzymującej się, w mieście Lublinie powiecie i gubernji Lubelskiej zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kokelego Obrońcy przy b Radzie Stanu w Warszawie przy ulicy Przejazd pod Nr. 647/8 zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 4,500 listami zastawnemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego litera A i B. z właściwemi kuponami po kursie rsr. 14 kop. 52 za 100 złp. z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1867 roku i kosztów od Dawida Winawer, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2,700 położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale tutejszym, w dniu 17 (29) Sierpnia 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowawaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Furmańskiej, pod Nr. 2700 na gruncia emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 5, w cyrkule policyjnym i administracyjnym 11, w jurisdykcji Sądu Pokoju wydziału II, w Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Dawida Winawer należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypoteczną obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kw. 8055, czyli arszynów 6452 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zbbudowania:

1. Oficyna masiv murowana, blachą kryta, 6 kominów murowanych mająca, dwupiętrowa z suterynami i facjatami.
2. Oficyna murowana parterowa, dachówką holenderką kryta, z kominem murowanym.
3. Zabudowanie murowane o parterze z facjatą, dachówką karpiowką kryte, z kominem murowanym.
4. Kloaka z drzewa gontami kryta.
5. Kloaka z drzewa gontami kryta.
6. Komórka z desek deskami kryta.
7. Zabudowanie z drzewa blachą kryte, z kominem murowanym, mieszczące w sobie 4 drwalnie i garbarnią.
8. Zabudowanie z drzewa gontami kryte, mieszczące w sobie komórki i sklepik.
9. Budka dla stróża z drzewa, sztejnpapą kryta z kominkiem.
10. Komórka z drzewa deskami kryta.
11. Komórki z drzewa gontami kryte.
12. Oficynka murowana blachą kryta, z kominem murowanym.
13. Oficyna murowana w części blachą. a w części dachówką holenderką kryta, 2 kominy murowane mająca, w dachu facjat 6.
14. Oficyna masiv murowana blachą kryta, z 3 kominami, z suterynami, o 1 piętrze i facjatach.
15. Komórki z drzewa deskami kryte.
16. Parkan z drzewa z bramą i furtką.
17. Parkan z drzewa z bramą i furtką.
18. Parkan z drzewa.
19. Podwórze w części kamieniem polnem wybrukowane.
20. Studnia balami cembrowana z pompą i wachadłem żelaznem.
21. Śmietnik z bali drewniany.

W nieruchomości tej jest 32 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych, procz tego dwa lokale zajmuje właściciel domu i dwie suteryny są puste.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kokelego Obrońcy przy byłej Radzie Stanu, w Warszawie pod N-rem 647/8 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I-m złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Aleksandra Kiedrowskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 31 Sierpnia (12 Września 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 4 (16) Września 1867 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału Cywilnego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10-ej z rana dnia 6 (18) Listopada 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kokeli, Obrońca przy b. Radzie Stanu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 12 (24) Września 1867 r.

w z. Podpisarz Trybunału,

Julian Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 12 (24) Września 1867 r.

w z. Podpisarz Trybunału

Julian Swierczewski.

Po odbyciu w d. 6 (18) Listopada, 20 Listopada (2 Grud.) i 4 (16) Grudnia, 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 2700 w Warszawie przy ulicy Furmańskiej położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 4 (16) Grudnia 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia powyższej nieruchomości na dzień 8 (20) Stycznia 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego, w wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia, zacznie się od sumy rs. 6,000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od sumy rs. 12,000, jako szacunku z ostatniego kontraktu nabycia, lub też od $^2/_3$ części taksy sądowej, gdyby takowa nakazaną i sporządzoną została.

Warszawa d. 18 (30) Grudnia 1867 r.

Pisarz Trybunału.

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie wyż rzeczonym, Trybunał nieruchomość N. 2700 w Warszawie położoną, Jozefowi Kokelemu Obrońcy przy b. Radzie Stanu, za sumę rs. 6,000 przygotowawczo przysądził i wyrokiem w tym dniu wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczył na dzień 10 (22) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 z rana, które odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń tutejszego Trybunału Cywilnego w wydziale I, w Warszawie pod Nr. 549, a licytacja zacznie się od sumy rs. 12,000 jako szacunku z ostatniego kontraktu nabycia, lub też od $^2/_3$ części taksy, gdyby takowa nakazaną i sporządzoną została.

Vadium wynosi rs. 3,000.

Warszawa d. 17 (29) Stycznia 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy nie został odbytym, z powodu wyniesionych przez wywłaszczonego dłużnika i Antoniego Smolińskiego sporów. Gdy jednak te wyrokami: Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z d. 7 (19) Lutego 1868 r. i Rządzącego Senatu z d. 22 Maja (3 Czerwca) 1868 r. stanowczo oddalone zostały, Trybunał wyrokiem ilacyjnym z d 14 (26) Czerwca 1868 r. nowy termin do odbycia ostatecznego przysądzenia na dzień 2 (14) Sierpnia 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego w wydziale I, pod Nr. 549, licytacja zaś rozpocznie się od sumy rs. 12,000, jako ceny ostatniego nabycia, lub też od $^2/_3$ części taksy, gdyby takowa nakazaną i sporządzoną została.

Vadium wynosi rs. 3,000.

Warszawa d. 20 Czerwca (2 Lipca) 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 3947. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniego Borkowskiego obywatela we wsi Krasuszach Zaolszyniu Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Łukasza Zbrozińskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu w mieście Siedlcu obrane mającego, w poszukiwaniu sum: 1° rs. 120, 2° rs. 150, 3° rsr. 185 kop. 25 i kosztów rsr. 15 z procentem od dnia 3 Listopada 1863 roku, 4° rs. 70 k. 50 i kosztów rs. 5, 5° rs. 38 k. 18, obydwóch z procentem od dnia 28 Maja (9 Czerwca) 1868 i kosztów od Antoniego Izdebskiego we wsi Ostojach i Teodora Czarnockiego we wsi Piórach Wielkich właścicieli dóbr Ostoje A, z przyległościami, obydwóch w Powiecie Siedleckim, Gubernji Siedleckiej zamieszkałych, protokułem Franciszka Łagowskiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu w dniach 6 (18) i w kontynuacji 7 (19) i 15 (27) Maja 1868 r. sporządzonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały dobra ziemskie:

OSTOJE Lit. A,

składające się z siedlisk zabudowanych, ogrodów, pól, łąk, lasów i zarośli, oraz prawa propinowania na wsi Izdebkach, Oztojach głównie, a w przyległościach na wsiach Izdebkach Kosmach, Izdebkach Błażejach, Piórach Pytkach, Piórach Wielkich, Radzikowie Wielkim, w gminie Pióry Wielkie, tudzież na wsiach Cielemęcu i Tarczach w gminie Czuryły.

Całe dobra położone są w dwóch gminach Pióry Wielkie i Czuryły, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Siedlcach, Powiecie Siedleckim, Gubernji Siedleckiej i są własnością Antoniego Izdebskiego we wsi Ostoje i Teodora Czarnockiego we wsi Piórach Wielkich, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Siedlcu zamieszkałych i w posiadaniu tychże pozostają.

Ogół dóbr Ostoje lit. A, składa się z siedlisk, ogrodów, pól, łąk, lasu i zarośli w różnem rozpołożeniu w szachownice pomiędzy częściowemi dziedzicami w 108 miejscach na wsiach: Izdebkach Ostojach, Izdebkach Kosmach, Izdebkach Błażejach, Piórach Pytkach, Piórach Wielkich, Radzikowie Wielkim, Cielemencu i Tarczach i wszystkie te części gruntów są szczegółowo w zajęciu opisane.

Całe dobra w zajęciu opisane mają przestrzeni ogólnej około morgów miary nowopolskiej $149^5/_6$ czyli dziesiatyn 75 a mianowicie:

W siedliskach i ogrodach około morgów $12^5/_6$ w gruntach ornych klasy I, żytniej około morgów 3-ch, klasy II żytniej około morgów $64^1/_4$, klasy III żytniej około morgów $13^1/_{15}$, w łąkach grundowych około morgów $25^1/_3$, w łąkach błotnych około morgów $17^6/_8$, w lasach i zaroślach około morgów $13^1/_2$.

Z dóbr tych posiada karczmę w Ostojach Jan Czapski prawem zastawy, młyn wiatrak we wsi Ostojach dzierżawi Szloma Manna i płaci rocznie rs. 60, nadto posiadają prawem zastawy niektóre grunta Mateusz Izdebski i Antoni Krassuski, oraz ogród Mikołaj Mikołajczuk.

Na gruncie dóbr tych są nastęujące zabudowania we wsi Izdebkach Ostojach.

1. Dom mieszkalny drewniany w węgły zbudowany słomą poszyty; 2. studnia drzewem cembrowana z sochą i żurawiem; 3. owczarnia z drzewa w słupy słomą poszyta; 4. szopa i stodółka z drzewa pod jednym dachem słomą poszyta; 5. stodoła drewniana dwu klepiskowa w węgły zbudowana słomą poszyta; 7. obora i szopa drewniane słomą poszyte pod jednym dachem; 7. dom pośrodku wsi stary drewniany słomą poszyty; 8. Karczma drewniana z zajazdem w węgły zbudowana słomą poszyta; 9. dom drewniany w węgły słomą poszyty; 10. studnia drzewem cembrowana z żurawiem; 11. młyn wietrzny kozlak drewniany z wszelkiemi rekwizytami; 12. ogrodzenie przy siedlisku dworskim z płotów żerdzianych.

Obszerniejszy opis powyższych dóbr znajduje się w pretokóle zajęcia, oraz w zbiorze objaśnień i warunków, które u Łukasza Zbrozińskiego Patrona w mieście Siedlcu zamieszkałego i w Kancelarji Pisarza Trybunału przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Antoniemu Kurdwanowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Siedlcu dnia 27 Maja (8 Czerwca) 1868 r. przez Woźnego Trybunału Jana Borkowskiego.

2. Andrzejowi Radzikowskiemu, Wójtowi Pióry Wielkie.

3. Antoniemu Cielemęckiemu, Wójtowi gminy Czuryły, w dniu 29 Maja (10 Czerwca) 1868 roku przez Woźnego Trybunału Romualda Braziewicza.

4. Janowi Kalińskiemu, Naczelnikowi Powiatu Siedleckiego, w dniu 3 (15) Czerwca 1868 r. przez Woźnego Trybunału Jana Borkowskiego.

Zajęcie na subhastacją dóbr Ostoje Lit. A, wniesione zostało do księgi wieczystej tych dóbr dnia 6 (18) Czerwca 1868 roku, a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej dnia 15 (27) Czerwca 1868 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcu w miejscu zwykłych posiedzeń w mieście Siedlcu przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 147 dnia 25 Lipca (6 Sierpnia) 1868 roku o godzinie 10 ej z rana.

Sprzedażą dyrygować będzie Łukasz Zbroziński, Patron przy Trybunale Cywilnym w Siedcu, w mieście Siedlcu z urzędowania zamieszkały.

Siedlec dnia 15 (27) Czerwca 1868 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Siedlcu.

Siedlec dnia 15 (27) Czerwca 1868 r.

Stanisław Krzeczkowski.

N. D. 3988. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: że na żądanie Hipolita Gorzechowskiego dziedzica dóbr Iganie w tychże dobrach Powiecie i Gubernji Siedleckiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Karola Łaniewskiego Pa-

trona Trybunału w Siedlcu obrane mającego w poszukiwaniu summy rsr. 1,800 z procentem i kosztów od Julianny Nagrodzkiej w mieście gubernialnem Siedlcu zamieszkałej protokułem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu Franciszka Łagowskiego 19 (31) Marca r. b. sporządzonym w drodze Sądowej przymusowego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

Nieruchomość miejska w m. Siedlcu pod N. policyjnym dawnym 181, teraźniejszym 350 a hypotecznem 187 położona.

Nieruchomość ta składa się:

1. Z placu przy ulicy Pięknej, zaczynającego się, a ciągnącego do ogrodu Lei Markusfeldowej alt. o Julianny Nagrodzkiej, między placami zabudowaniami od wschodu Hipolita Gorzechowskiego i Jankla Śliwki, od zachodu Herszka Rozenbaum, Szlomy Rozenbaum, Majera Kentor Chaima i Eli Goldbergów, szerokiego we froncie łokci warszawskich 25 długiego takichże łokci 190 czyli łokci kwadratowych 4,750.

2. Domu piętrowego z cegły palonej masiv świeżo budowanego z takiemże skrzydłem nietynkowanego, blachą żelazną pokrytego z trzema dymnikami frontem do ulicy Pięknej stojącego.

3. Stajni z wozowniami, długiej łokci warszawskich 48 a szerokiej łokci 11 ma trzy ściany drewniane w węgły murowane, a czwartą z cegły palonej murowaną gontami pobitej.

4. Stajni z wołowniami nowej drewnianej w węgły zbudowanej, gontami pokrytej.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia i sprzedażą dyrygującego Karola Łuniewgo Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu oraz w zbiorze objaśnień i warunków przedaży; zajęcie powyższe w kopjach doręczone zostało:

1. Prezydentowi miasta Siedlec, na ręce Jana Tessaro Dziennikarza.

2. Pisarzowi Sądu Pokoju w Siedlcu Antoniemu Kurdwanowskiemu do własnych rąk, d. 12 (24) Marca 1868 r. przez Woźnego Ludwika Borkowskiego, wniesione zostało do księgi wieczystej i do księgi zaaresztowań w dniu 14 (26) Marca t. r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcu 18 (30) Kwietnia 1868 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą dyrygować będzie Karol Łuniewski Patron w Siedlcu zamieszkały.

Siedlec, d. 14 (26) Marca 1868 roku.

Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Siedlcu.

Siedlec, dnia 14 (26) Marca 1868 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Po odbyciu trzech publikacji termin do przygotowawczego przysądzenia oznaczony na 18 (30) Czerwca r. b. godzinę 10 z rana, które się odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnago w Siedlcu. Licytacja rozpocznie się od rs. 1,800, vadium rs. 400.

Siedlec, dnia 16 (28) Maja 1868 r.

Stanisław Krzeczkowski, Pisarz.

W terminie 18 (30) Czerwca r. b. odbyło się przygotowawcze przysądzenie, nieruchomość przysądzoną Patronowi Łuniewskiemu na rs. 1,800, termin do stanowczej przedaży na 31 Lipca (12 Sierpnia) r. b. godzinę 10 z rana wyznaczony.

Licytacja zacznie się od rs. 1,800.

Siedlec, dnia 18 (30) Czerwca 1868 r.

Stanisław Krzeczkowski, Pisarz.

N. D. *3961. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Romana Kwaśniewskiego, z zarobku utrzymującego się w mieście Siennie Okręgu Soleckim, Gubernji Radomskiej zamieszkałego, zamieszkanie prawne u Leona Romanowskiego Patrona Trybunału w Radomiu obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 10,950 z procentami zaległemi i kosztami, aktami Piotra Wojciechowskiego Komornika przy Trybunale w Radomiu w dniu 23 Marca (5 Kwietnia) 1867 r. rozpoczętemi a w dniu 14 (26) Kwietnia t. r. ukończonemi, zajęte zostały na przymuszone wywłaszczenie czyli sprzedaż:

A. DOBRA ZIEMSKIE

Sienno, z przyległościami, złożone z folwarków Sienno, Olechów i Tarnówek, oraz z prawa propinacji uwłaszczonego miasta Sienna, położene w gminach Sienna, Rudy Kościelnej i Pętkowic, parafji Sienno, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Solcu w powiecie Iłżeckim Gubernji Radomskiej, do Karola Nowosielskiego właściciela w tychże dobrach Siennie zamieszkałego, należące i na niego hypotecznie uregulowane, odległe odległe od miasta Okręgowego Solca wiorst 21, od miasta powiatowego Iłży wiorst 21, od miasta Gubernialnego Radomia wiorst 42. Gleba ziemi przeważnie żytnia klasy I-ej. Przestrzeń gruntów dworskich i sprzedanych lub wydzierżawionych częściowo, po uwłaszczeniu już włościan, z ujmą praw wierzycieli, wynosi przybliżenie około 2,232 morgów.

Miasto Sienno, po uwłaszczeniu mieszczan, ma tylko propinacją należącą do właściciela, wydzierżawioną Moszkowi Tejchman do Sgo Jana 1874 r. za czynsz roczny rs. 840. Wszelkie inne dochody z miasta, mają być wynagrodzone przez Rząd.

Folwark Sienno, obejmuje budowle: dwór murowany z ogrodem, wychodek murowany, śmietnik, długi dwór murowany, kląb obarjerowany, lamus murowany, piwnica murowana, ogród owocowy, studnia, dom drewniany i wychodek, obory i owczarnie drewniane w czworokąt, stodoła drewniana, szpichlerz drewniany, i trzy stodół drewnianych w czworobok postawione z gumnem wewnątrz, stajnie murowane, dwa czworaki i dwojak drewniane, studnia, figura Sgo Jana, dom drewniany i takaż kuźnia, dwa piece murowane do wypalania wapna, które dzierżawi Hela Hochman i płaci czynszu rocznie rs. 75. Z gruntów tego folwarku mają oddane posiadanie, cząstkowi koloniści około $466\frac{1}{2}$ morgów z których płacą po 50 kop. Rozdanie to gruntów jest zaskarżone przed Trybunał Cywilny w Radomiu. Posiadaczeci są Bogumił Fryszka, Andrzej Fryszka, Piotr Kowalski, Piotr Czech, Michał Krzemiński, Antoni Krzak, Fryderyk Bartel, Bogumił Kowalski, Sztulman Pantel, Michał Pryl, Gotlib Pryl, Ludwik Jabłkowski, Michal Lorr, Krystjan Jeż, Ludwik Klejman, Józef Peda, Daniel Sztybiński, Bogumił Krentz, Leopold Lorn, Stanisław Sinkiewicz, Franciszek Pędziszewski, Paweł Prokop, Wawrzyniec Wąsiel, Antoni Dąbkowski, Stanisław Kaszuba, Paweł Kaszuba, Ignacy Pytlakowski, Mateusz Dukielski.

Folwark Olechów, obejmuje karczmę dworską, oraz są w nim koloniści których posiadanie również jak kolonistów Sienna, jest zaskarżone. Jan Gruszczyński, posiada dwór drewniany, piwnicę, chałupę i studnią, inni koloniści są: Walerowicz niewiadomego imienia, Antoni Zieliński, Andrzej Chudziak, Bogdański niewiadomego imienia, Wincenty Sikora, Franciszek Strojny, Michał Czekaj, Stanisław Wnuk, Michał Cielecki, Józef Kwiecień, Rosenberg Josek, Jan Drab, Wojciech Idziak, Józef Drab zajmują gruntu około 332 morgów, mają płacić po 50 kop. z morga.

Folwark Tarnówek, zostaje w zastawnem posiadaniu Wincentego Kołakowskiego w summie zahypotekowanej rs. 7,500. Na folwarku tym są, dwór drewniany, klombik ogrodzony, piwnica murowana, dwie chałupy drewniane, studnia, wozówka, chlewy, owczarnia z dwoma stajniami i wołownią, oraz dwa spichlerze, wszystko drewniane, ogród owocowy, dwie szop na siano, trzy stodół otaczających gumno i czwarta stodoła oraz dom browarem zwany, drewniane, karczma we wsi. Posiadacze koloniści, których posiadanie jest skarżone, są: Moszek Tejchman, Lucjan Wścieklica, Ignacy Pytlakowski, Marcin Dutkiewicz który nabył dwa wiatraki, dom i stodołę, i Julian Konieczny, razem posiadają około 184 morgów.

Karczma w Kadłubku wsi i 4 morgów kopalni kamienia do budowli.

We wsi Dąbrowie mórg jeden placu pod karczmą, we wsi Karolewie dwa morgi placu pod karczmą, we wsi Sarnowek-duży, karczma drewniana z chlewikiem i 2ma morgami gruntu, we wsi Borcuchach karczma drewniana z dwoma chlewami.

Propinacją wiejską, we wsiach Kadłubku, Olechowie, Adamowie, Sarnówku, Dąbrówce, Eugeniowie do Sgo Jana 1870 r. dzierżawić ma Moszek Tejchman za czynsz roczny rs. 750 winien płacić podatki z propinacji, a Kopel Goldman wydzierżawił propinacją wsi Borcuchy łącznie z propinacją dóbr Trzemchy, razem za rs. 300 rocznie, przybliżenie jednak za propinacją z Boruch prypada około rs. 75, bez podatku, dzierżawa do roku 1868 do końca Sierpnia.

Lasy wynoszą mniej więcej około 210 morgów lecz te są odprzedane, a sprzedaże zaskarżone, Maciejowi Mazurowi, Michałowi Kocjanowi, Ignacemu Myśliwiec i Ignacemu Przepiórka.

Podatki i ciężary gruntowe wynoszą rocznie rs. 1,263 k. $63\frac{1}{3}$.

B. DOBRA ZIEMSKIE

Trzemcha, z przyległościami, leżą w parafji i gminie Sienna, pod temi samemi jurisdykcjami i w jednakowych odległościach od miast, należą do tego samego właściciela co i Sienno. Obejmują w przybliżeniu morgów 2704. Gleba ziemi pierwszej klasy żytnia. Grunta te jednak rozprzedane w ilości morgów około 109, a oczynszowane około 1918 morgów, co wszystko jest zaskarżone, pozostaje folwarcznych morgów około 83.

Folwark Trzemcha, obejmuje dwór drewniany, ogród owocowy, oficynę z ogrodem owocowym, piwnicę murowaną, wychodek, chlewy, stajnie, spichlerz, trzy stodół, dwie komór, dwie wozówek wraz z gumnem, owczarnia, kuźnia, chałupa. Koloniści płacić mają z przestrzeni wyżej wykazanej, po 50 kop. z morgi, a są następujący: Wawrzyniec Prokop, Mikołaj Pucułek, Tomasz Gołdon, Andrzej Krzemiński, Paweł Woś, Józef Przydatek, Wincenty Woś, Michał Czerwonka, Paweł Kaczor, Piotr Pucułek, Michał Tracz, Jan Zeliga, Józef Wnuk, Józef Dobrzycki, Jakób Malicki, Jan Sitek, Jan Pilicki, Jan Lisowski, Paweł Prokop, Antoni Kozieł, Marcin Fiedler, Augustyn Messerszmidt, Katarzyna Lisowska, Jan Skaliński, Mazur Kazimierz, Gotlib Krentz, Gotlib Kiniec, Maciej Wnuk, Tomasz Pucułek, Kazimierz Przydatek, Andrzej Misztal, Piotr Kurek, Józef Pucułek, Wojciech Janturski, Jan Stańczyk.

Na Piaskach v. Heronimowie, takim samym sposobem posiadają, Walenty Pora, Michał Szlązak, Marcin Myśliwiec, Stanisław Łepecki, Wojciech Puchała, Bogusław Wołtowicz, Stanisław Łoboda, Wojciech Płatek, Jakób Bąk, Jan Skaliński, Jan Gawlik, Mikoła Myśliwiec, Michał Rusinowicz, Teodor Majewski, Franciszek Stępień, Bogusław Sztolter, Szlązak Michał, Marcin Myśliwiec, Jan Bugaj, Stanisław Pora, Jan Rychlewski, Bogusław Brun, Andrzej Hejnich, Stanisław Łepecki, Wojciech, Chuchała, Jan Krupe, Bogesław Nernberg, Bogusław Sztejler, Bogusław Sztejn, Kacper Walasik.

Na Wólce Trzemskiej tak samo posiadają: Andrzej Kurek, Marcin Zięba: Jan Karczmarek, Tomasz Madej, Walenty Amanowicz, Tomasz Mundek, Walenty Krawczyk.

Na kolonji Antoniew, Walenty Socha, Jan Dąbrowski, Gotfrid Hejne, Michał Hildebrand, Mateusz Knele, Gotlib Filer, August Kirger, Gotfrid Knopf, Michał Künn, Mikołaj Strożyna, Marcin Myśliwiec, Jan Janke, Krystjan Hentzel, Gotlib Rychlewski, Gotlib Jankowski, Walenty Wolant, August Wojciechowski, Karol Zarilich, Krystjan Ardt, Gotlib Hamel, Andrzej Horlotoltz, Michał Gelert, Samuel Szynkiel, Gotlib Szynkiel, Wilchelm Witland, Daniel Betker, Gotlib Hejna, Marcin Bilski, Kudwik Bilski, Gotlib Dalka, Wilchelm Hertel, Ludwik Flejter, Gotlib Szrejter, Gotlib Pohl, Tomasz Niewadzi, Marcin Nejcel, Jakób Malicki, Jacenty Malicki.

Folwark Praga, obejmuje dwór drewniany, piwnica, budynek czworobok mieszczący, obory, stajnie, chlewy i okólnik, w połowie rozwalony, spichlerz, słupy od stodoły, chałupa młynek zwana zakupiona przez Jana Pilickiego, chałupa druga kupiona przez Ludwika Pilickiego, Folwark ten do Sgo Jana 1868 r. posiadać ma Roman Jeliński z którego zapłacić miał za lat 2 rs. 1050.

Posiadacze cząstkowi gruntów folwarcznych w jednakowych z poprzedniemi osadnikami warunkach są: Maciej Putoń, Wojciech Senderowski, Józef Szczepanowski, Wilhelm Majer, Franciszek Stobnicki, Wincenty Gruszczyński, Wawrzyniec Wąsik, Jan Radke, Andrzej Fryszke, Ludwik Pilicki, Jan Pilicki, August Kloss, Bogusław Krentz.

W dobrach Sienno i Trzemcha, niektórzy posiadacze powystawiali budowle wiejskie.

We wsi Hieronimowie czyli Piaski jest karczma dworska, we wsi Nowa wieś karczma ze stajnią i studnia, we wsi Trzemsze karczemna ze stajnią i pół morgi gruntu, we wsi Wola Trzemecka, karczma z pół morgiem gruntu.

Propinacje we wsiach ma Kopel Goldman, i płaci według wyjaśnienia wyżej w Siennie zamieszczonego rs. 225 Tenże sam za propinacją z Pragi płaci rs. 150 rocznie. Dzierżawy te kończą się we Wrześniu 1868 r. Właściciel opłaca ciężary z propinacji. Z Hieronimowa i Nowej wsi trzyma propinacją Moszek Tejchman, do r. 1870, płaci rs. 300 rocznie.

Czynsz roczny z kolonji wszystkich wynosić ogółby rs. 812 kop. 67 rocznie. Rzecz ta pod sporem.

Podatki i ciężary gruntowe, wynoszą rocznie rs. 1,093 kop. $93\frac{1}{2}$.

Obadwa akta zajęcia doręczone Pisarzowi Sądu Pokoju w Solcu, Kazimierzowi Wierzbickiemu oraz wójtowi gminy Sienna Janowi Gerczak, w dniu 24 Lipca (5 Sierpnia) 1867 r. oprócz tego, akt zajęcia dóbr Sienna, doręczony Burmistrzowi miasta Sienna Władysławowi Krassowskiemu w dniu 24 Kwietnia (6 Maja 1868 r. Wójtowi gminy Ruda Kościelna Antoniemu Heba i wójtowi gminy Pętkowic Pawłowi Misiura, w dniu 25 Kwietnia (6 Maja) 1868 r.

Obadwa akta zajęcia, wniesione do księgi wieczystej dóbr Sienna i Trzemchy, do każdej oddzielnie dnia 22 Maja (3 Czerwca) 1868 r. a wpisane do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu dnia 29 Maja (10 Czerwca) 1868 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi w dniu 6 (18) Sierpnia 1868 r. o godzinie 10 rano, na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki sprzedaży, będą do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybunału i u Leona Romanowskiego, Patrona w Radomiu sprzedaż popierającego.

Radom d. 29 Maja (10 Czerwca) 1868 r.

Szczuka.

Jako kopja tego obwieszczenia, wywieszona została w dniu 31 Maja (12 Czerwca) 1868 r. w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego, poświadczam.

Radom d. 31 Maja (12 Czerwca) 1868 r.

Szczuka.

N. D. *3960. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.*

Podaje się do wiadomości, że na żądanie Antoniego Żołyńskiego, dzierżawcy dóbr Węgleszyna, tamże w Okręgu i Gubernji Kieleckiej zamieszkałego, który prawa swoje zbył Antoniemu Stępkowskiemu kupcowi w Warszawie pod Nr. 473 zamieszkałemu, obudwóch zamieszkanie prawne u Leona Romanowskiego, Patrona Trybunału w Radomiu, obrane mających; w poszukiwaniu summy rs. 3,750 z procentami i kosztami, aktem Piotra Wojciechowskiego Komornika przy Trybunale w Radomiu, z d. 24 Października (5 Listopada) 1867 r. zajętą została na przymuszoną przedaż:

HAMERNIA POD KOZIENICAMI

z przyległościami w Parafji, Gminie, Okręgu i Powiecie Kozienickim, do Edwarda Wzdulskiego właściciela dóbr, w Warszawie Nro 1260c. zamieszkałego, należąca, stykająca się z miastem Kozienice, od miasta Radomia 35 wiorst odległa, nad Wisłą o kilka wiorst, leżąca na gruncie emfiteutycznym, z przywileju z d. 22 Stycznia 1794 r. obejmującym wszerz i wzdłuż po łokci 40 z prawem wyrąbania w lasach dóbr Kozienic po 200 sążni drzewa sosnowego na węgle, corocznie za opłatą rs. 15 z prawem użycia wody i obowiązkiem reperowania grobel przez dziedzica Kozienic, z wrębem do lasu Kozienic na opał, z pastwiskiem dla inwentarza i z możnością otrzymania ogrodu na jarzyny. Za prawa te opłaca się czynsz roczny do kasy dóbr Kozienic w ilości rs. 75.

Hamernia składa się z domu mieszkalnego drewnianego, ogrodu owocowego, domu mieszkalnego drugiego i trzeciego, także drewnianych, stajnia z wozownią drewniana, stodoła, węglarnia z żerdzi, budynek na gwoździarnią, most, pogródki, upust, buda, hamernia o trzech kominach z trzema piecami z narzędziami i przyrządami, wszystko jest ogrodzone płotem lub sztachetami. Siłę do hamerni daje woda.

Hamernię całą miał w dzierżawie Berek Weksler, za czynsz roczny rs. 450 i ciężary gruntowe; lecz prawa te przelane zostały na Gerszona Glisman, który Wekslerowi płaci rs. 900 rocznie. Podatki i ciężary gruntowe wynoszą rocznie rs. 131 kop. 17.

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Kozienicach Józefowi Brzozowskiemu 21 Maja (2 Czerwca) 1868 r i Wójtowi Gminy Kozienic w Starej wsi, Franciszkowi Wołosz oraz w tymże samym dniu wniesiony do księgi, wieczystej Hamerni pod Kozienicami w Sądzie Pokoju w Kozienicach, a wpisany do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu 29 Maja (10 Czerwca) 1868 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi w d. 6 (18) Sierpnia 1868 r. o godzinie 10 rano na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu

Obszerniejszy opis nieruchomości i warunki sprzedaży, będą do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybunału i u Leona Romanowskiego Patrona w Radomiu urzędującego sprzedaż popierającego.

Radom, d. 29 Maja (10 Czerwca) 1868 r.

Szczuka.

Jako kopja tego obwieszczenia wywieszoną została w d. 31 Maja (12 Czerwca) 1868 r. w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego, poświadczam.

w Radomiu, d. 31 Maja (12 Czerwca) 1868 r.

Szczuka.

N. D. 3967. По судебному взысканію занятые вещи а именно:

1. Денежный желѣзный сундукъ разная мебель, какъ махоневая, осеновая, мужеская платье 25 Іюня (7 Іюля) дня 1868 года въ 11 часовъ утра за Желѣзною Брамою.

2. 26 Іюня (8 Іюля) дня т. г. въ 10 часовъ утра на Старомъ Мѣстѣ каверъ секретарь туалетъ и т. п.

3. 28 Іюня (10 Іюля) т. г. въ 1 часъ по полудни, разная мебель, какъ кресла, стули осеновыя, подсвѣчники и разныя посуды мѣдныя на Мурановѣ.

1 (13) Іюля въ 9 часовъ утра разная мебель, какъ махоневыя, осеновыя мѣдныя посуды на Новомъ Мѣстѣ.

5. Тогоже числа и дня въ 12 часовъ въ полдень, палисандровыя мебель, фортепяно зеркала и т. п. на Старемъ Мѣстѣ.

6. Тогоже числа и дня на Мурановѣ въ 2 часа по полудни: дыванъ, столы, шкафы, платье женское.

7. 24 Іюня (6 Іюля) 1868 года въ 10 часовъ утра за Желѣзною Брамою: фортепяно, рубашки и т. п. вещи.

8. Тогоже дня и числа въ 1 часъ по полудни на Старомъ мѣстѣ, женскій мѣхъ публичнымъ аукціономъ будутъ проданы.

Станиславъ *Наврoцкій*, Приставъ.

N. D. 3955. Podaję do wiadomości, że prawnie zajęte kafle surowe na piece, sztuk 2 tysiące, z mocy decyzji Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 16 (28) Marca r. b. Nr. 3346 wydanej, w Warszawie, w domu Nr. 2831 przy ulicy Tamka, w dniu 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r. o godzinie 10 z rana przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. Kurman Komornik.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.